

รายงานการประชุมสภาร่างรัฐธรรมนูญ

ครั้งที่ ๕๐

วันพฤหัสบดีที่ ๒๘ มกราคม พุทธศักราช ๒๕๐๓

ณ พระที่นั่งอนันตสมาคม

เริ่มประชุมเวลา ๐๘.๔๕ นาฬิกา

ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ: วันนี้ มีสมาชิกมาประชุม ๑๕๔ คน ควรวองค์ประชุมแล้ว ข้าพเจ้าจะได้เปิดการประชุมต่อไป

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานสภาจะแจ้งข้อที่ประชุม ด้วยได้รับหนังสือจากหลวงประกอบนิติสาร ขอลาออกจากตำแหน่งกรรมการในคณะกรรมการการปกครอง ตั้งแต่วันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๐๒ เป็นต้นไป จึงขอให้ที่ประชุมเลือกตั้งกรรมการช่อมต่อไป

นายเดชาชาติ วงศ์โกมลเชษฐ์: ข้าพเจ้าขอเสนอนายสมภพ ไทตระภิกข์ (มีสมาชิกรับรอง)

ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ: มีท่านผู้ใดจะเสนอท่านผู้นั้นบ้าง

(ไม่มีสมาชิกเสนอชื่ออีก)

ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ: เมื่อ

ไม่มีสมาชิกเสนอ เป็นอันว่านายสมภพ ไทตระภิกข์ เป็นกรรมการในคณะกรรมการการปกครองต่อไป

ระเบียบวาระที่ ๒ รับรองรายงานการประชุมสภาร่างรัฐธรรมนูญ ครั้งที่ ๔๘ และ ๔๙ มีท่านผู้ใดขอเปลี่ยนแปลงแก้ไขประการใดบ้าง

(ไม่มีสมาชิกขอเปลี่ยนแปลงแก้ไขประการใด)

ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ: เมื่อไม่มีท่านผู้ใดขอเปลี่ยนแปลงหรือแก้ไข ถือว่าที่ประชุมนี้รับรองรายงานการประชุม ครั้งที่ ๔๘ และครั้งที่ ๔๙

ระเบียบวาระที่ ๓ ร่างพระราชบัญญัติสำรวจและห้ามกักกันข้าว (ฉบับที่...) พ.ศ. .... ซึ่งคณะกรรมการเศรษฐกิจพิจารณาเสร็จแล้วเป็นการพิจารณาในวาระที่ ๒

LIRT

(สำเนา)

ที่ ๖๗/๒๕๐๓

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

๑๙ มกราคม ๒๕๐๓

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติสำรวจและห้ามกักกันข้าว (ฉบับที่...) พ.ศ.....
กราบเรียน ประธานสภาผู้แทนราษฎร
สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติสำรวจและห้ามกักกันข้าว (ฉบับที่...) พ.ศ.....

พร้อมด้วยบันทึกการประชุมของคณะกรรมการ ๑ ชุด

ตามที่ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรในฐานะเป็นรัฐสภาทำหน้าที่นิติบัญญัติได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติสำรวจและห้ามกักกันข้าว (ฉบับที่...) พ.ศ..... (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ) และส่งให้คณะกรรมการเศรษฐกิจพิจารณา ประกอบด้วย

- ๑. นายเล็ง ศรีสมวงศ์ เป็น ประธานกรรมการ
- ๒. พลโท จิตติ นาวิเสถียร
- ๓. พลโท เจียม ญาโณทัย
- ๔. นายฉลอง ธีงตระกูล
- ๕. พลเรือตรี ชลีส สินธุโสภณ
- ๖. พลเรือตรี ศาว เพชรชาติ
- ๗. นายป๋วย อึ๊งภากรณ์
- ๘. นายบรรเจ็ด ชลวิจารณ์
- ๙. นาวาอากาศโท พิน เจริญสุข
- ๑๐. นายพลตำรวจเอก ไสว ไสวแสนยากร
- ๑๑. พันเอก สุข เปรมวรินทร์ เป็น เลขานุการกรรมการ

บัดนี้ คณะกรรมการได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เสร็จแล้ว จึงกราบเรียนมาเพื่อกำหนดให้นำเสนอที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรพิจารณาในวาระที่ ๒ และที่ ๓ ต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง
(ลงชื่อ) เล็ง ศรีสมวงศ์
(นายเล็ง ศรีสมวงศ์)
ประธานกรรมการสามัญ

๒๐๕๑

บันทึก

การประชุมกรรมการสามัญ คณะกรรมการเศรษฐกิจ
พิจารณาร่างพระราชบัญญัติสำรวจและห้ามกักกันข้าว (ฉบับที่...)

พ.ศ. ....

ตามที่ประชุมสภาร่างรัฐธรรมนูญในฐานะเป็นรัฐสภาทำหน้าที่นิติบัญญัติได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติสำรวจและห้ามกักกันข้าว (ฉบับที่...) พ.ศ. .... (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ) และส่งให้คณะกรรมการเศรษฐกิจพิจารณานั้น บัดนี้ได้ดำเนินการแล้ว จึงขอเสนอผลของการพิจารณาดังต่อไปนี้

๑. ผู้ที่คณะรัฐมนตรีได้มอบหมายให้ชี้แจงแทน คือ นายประยูร กาญจนกุล
๒. ร่างพระราชบัญญัตินี้ไม่มีผู้แปรญัตติ
๓. ปรากฏผลของการพิจารณาดังต่อไปนี้

ข้อร่างพระราชบัญญัติ

ไม่มีการแก้ไข

คำปรารภ

”

มาตรา ๑

”

มาตรา ๒

”

มาตรา ๓

มีการแก้ไข

๔. ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติตามที่ให้มีการแก้ไขเพิ่มเติมมาพร้อมกันทั้งนี้

นี้ด้วยแล้ว

(ลงชื่อ) พันเอก สุข เปรมาวิน

(สุข เปรมาวิน)

เลขานุการ

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

ร่าง

พระราชบัญญัติสำรวจและห้ามกักกันข้าว (ฉบับที่ ..)

พ.ศ. ....

.....
.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการสำรวจและห้ามกักกันข้าว

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติสำรวจและห้ามกักกันข้าว (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกบทนิยามของคำว่า “ข้าว” ในมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติสำรวจและห้ามกักกันข้าว พุทธศักราช ๒๔๘๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้าว” หมายความว่า ข้าวเปลือก ข้าวกล้อง ข้าวสาร ข้าวเหนียว และรวมตลอดถึงปลายข้าว รำ และสิ่งใดๆ ที่แปรสภาพมาจากข้าว”

ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ: ขอ
เชิญคณะกรรมการเข้าประจำที่
(คณะกรรมการเข้าประจำที่)

ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ: คณะ
กรรมการมีอะไรจะแสดงเพิ่มเติมบ้าง
ไหม

พันเอก สุข เปรมาวิน (กรรมการ
ธิการ): คณะกรรมการไม่มีข้อความ
อันใดที่จะแสดง

ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ: ขอ
ให้เลขาธิการอ่าน
นายเจริญ บัณฑาโร (ผู้ทำหน้าที่

LIRT

เลขานุการสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : ร่างพระราชบัญญัติสำรวจและห้ามกักกันข้าว (ฉบับที่...) พ.ศ. .... ชื่อร่างพระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข คำปรารภ ไม่มี การแก้ไข มาตรา ๑ มาตรา ๒ ไม่มี การแก้ไข มาตรา ๓ มีการแก้ไข

หม่อมราชวงศ์ คึกฤทธิ์ ปราโมช : ในมาตรา ๓ นี้ ปรากฏว่ามี การแก้ไข การแก้ไขนี้กรมการ ได้ตั้งคดียุติ ประกาศ ในวาระกท้ายทั้งตอนหัว และตอนท้าย ตามที่เราได้เคยปฏิบัติกันมา ถ้าหากว่าได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติที่จะใช้ข้อความในร่างใหม่ไปแทนข้อความที่ตัดออก ในพระราชบัญญัติเดิมแล้ว เราใส่อัญญา ประกาศทั้งหัวท้ายข้อความนั้นเพื่อความ แน่ชัดในร่างนี้ กรมการ ไปตัดออก กระผมเกรงว่าจะเกิดความเข้าใจผิด แต่อย่างไรก็ตาม เป็นการผิดธรรมเนียม ประเพณีของกรเขียนกฎหมายที่เราได้เคย ทำกันมา เพราะฉะนั้น อยากจะขอให้ใส่ อัญญาประกาศไว้ตามเดิม อัญญาประกาศ หรือที่เรียกในภาษายังกฤษว่า Inverted Comma หรือตัวลูกน้ำ กระผมเป็นคน ที่ห่วงไว้ตัวลูกน้ำอยู่ บังเอิญไปเห็นเข้า

พันเอก สุข ประสูวนิ (กรมการ) : การที่กรมการได้แก้ไขเล็กน้อยนั้นก็เพราะเหตุว่า กรมการ ได้พิจารณาเห็นว่า การแก้ไขกฎหมายนั้น ถ้าแก้ไขโดยทั่วไปแล้วก็ไม่มีปัญหาอะไร เป็น

สิ่งที่ท่านสมาชิกได้เสนอ แต่ว่าในเรื่องนี้ โดยเฉพาะในเรื่องนี้นั้น กรมการเห็นว่า เราได้แก้บทวิเคราะห์ที่หรือบทนิยาม ซึ่งปรากฏในกฎหมายเดิมนั้นมีหลายข้อด้วยกัน ถ้าหากว่าเราจะเอาข้อความใหม่เข้าไปแทนข้อความเก่าที่เท่ากับเราได้นำเอา ด้อยค่าและเครื่องหมายต่างๆ ทุกอันหมกเข้าไปแทนที่กฎหมายเดิมนั้น ซึ่งกฎหมาย เดิมนั้นหาได้มีเครื่องหมายเลขนอกเลขใน อยู่ในบทมาตรานั้นไม่ และปรากฏที่ ๒ อันนี้คณะกรรมาธิการได้พิจารณา กฎหมาย ทำนองนี้แล้วก็ปรากฏว่า ตามพระราช บัญญัติการค้าข้าว (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๔๘๘ ก็ได้มีการแก้ไขทำนองเดียวกันนี้เหมือนกัน เป็นแม่บทบัญญัติในกฎหมายออกมาแล้ว และบังคับใช้อยู่ ซึ่งกฎหมายฉบับนั้นก็ ได้ผ่านสภาไปแล้วเช่นเดียวกัน ใน มาตรา ๒ ของพระราชบัญญัติดังกล่าวแล้ว ให้ยกเลิกวิเคราะห์ศัพท์คำว่า ข้าว และ คำว่า การค้าข้าว ในมาตรา ๓ ววรรค ๑ และวรรค ๒ แห่งพระราชบัญญัติการค้า ข้าว พ.ศ. ๒๔๘๘ และได้ใช้ความย่อไปนี้ แทน อันนี้คณะกรรมาธิการได้พิจารณา กฎหมายฉบับนี้แล้ว ข้อความต่อไปมีว่า ข้าว เลขนอกเลขใน ในอินเวอร์เตด คอมม่า (inverted comma) หมายความว่า ข้าวเปลือก ข้าวเหนียว ข้าวสาร และรวม ตลอดถึงปลายข้าว และสิ่งใดๆ ที่แปรสภาพมาจากข้าว โดยไม่มีเลขนอกเลขใน

กำกับข้างนอกเลย อันนี้เป็นเหตุที่กรรมาธิการเห็นว่ากฎหมายฉบับนี้ก็เป็นแบบฉบับที่ทำมาแล้ว กรรมาธิการจึงได้พยายามคือหลักคือแบบกฎหมายที่ได้ผ่านรัฐสภาไปแล้วโดยไม่มีเลขนอกเลขในเหมือนกัน

หลวงประกอบนิติสาร : ข้าพเจ้าขอสนับสนุนข้อเสนอของท่านสมาชิกผู้มีความเกียรติที่ได้เสนอให้คงคามร่างเดิม เพราะเห็นว่าข้าพเจ้าก็เป็นผู้หนึ่งซึ่งได้เป็นกรรมาธิการมาหลายพระราชบัญญัติเห็นว่าบัญญัติประกาศที่กรรมาธิการคัดออกนั้นมีความหมายเพียงว่า เป็นเครื่องชี้ให้เห็นว่าความอะไรซึ่งจะไม่ใช่แทนความเดิมซึ่งยกเลิกไป การที่ไม่ได้อัญญาประกาศไว้ไม่ได้หมายความว่า เวลาเราไปแก้กฎหมายเดิมเราจะเอาบัญญัติประกาศนี้ไปใส่ด้วยเช่นนั้นหามิได้ในเรื่องนี้อาจจะเป็นเรื่องอย่างที่ท่านกรรมาธิการว่า ว่าในกฎหมายที่ผ่านสภานี้ไปและท่านกล่าวนั้นขาดบัญญัติประกาศในข้อความที่ใช้แทน แต่ที่ท่านกล่าวกว้างเหลือเกิน ข้าพเจ้าก็นึกไม่ออกว่าจะมีในร่างพระราชบัญญัติฉบับใด แต่เท่าที่ข้าพเจ้าทำได้โดยเฉพาะอย่างยิ่งประมวลวิญญูการ (ฉบับที่ ๑๖) ซึ่งข้าพเจ้าเองเป็นกรรมาธิการและท่านสมาชิกผู้มีความเกียรติเมื่อก็เป็นกรรมาธิการ และเราได้พูดกันมากเรื่องเลขนอกเลขใน อัญญาประกาศนี้บางแห่งหายไปเราก็เคียดอะไรนี้ยังจำได้แน่ แต่ว่าเวลาที่กฎหมายประมวลวิญญูการเป็นคว

จริงโดยได้แก้ไขถูกต้องแล้วตามประมวลวิญญูการ (ฉบับที่ ๑๖) อัญญาประกาศก็หายไปในตัว นี่ข้าพเจ้าเข้าใจว่าเป็นวิธีการที่คณะกรรมการกฤษฎีกาก็ทำอยู่ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าว่าโดยหลักใหญ่และสิ่งที่ถูกต้องแล้วเพื่อปองให้เห็นว่าความที่เราให้เดิมก็ดี ให้ตัดก็ตัดหรือใช้แทนก็ตัดนั้นคืออะไร ถ้าแม้ว่าไม่มีอัญญาประกาศแล้ว จริงอยู่ในรูปกฎหมายฉบับนี้อาจจะอ่านเข้าใจว่าความที่เราใช้แทนนั้นว่าอะไร แต่ว่าในกฎหมายบางฉบับมันไม่ยุติแต่เพียงนี้ อาจจะมีข้อความอื่นกล่าวต่อไปอีกแล้วก็จะไปยุติกันแค่นั้น ถ้าไม่มีอัญญาประกาศว่าส่วนไหนที่ให้ไปใช้แทน การที่ร่างพระราชบัญญัติบางฉบับไม่มีอัญญาประกาศในข้อความที่ใช้แทนนั้นข้าพเจ้าไม่ปฏิเสธว่าไม่มี เพราะท่านกรรมาธิการอื่นอันว่ามีแต่อาจจะเป็นเพราะความพลั้งเผลอ แต่ข้าพเจ้าคิดว่าที่ถูกต้องมันจะต้องมี เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอสนับสนุนท่านสมาชิกผู้มีความเกียรติที่ขอให้คงคามร่างเดิม

พระยาอรรณการีย์ย์นพนธ์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) : ความจริงปัญหาในเรื่องนี้ก็รู้สึกว่าเป็นเรื่องเล็กน้อย เพราะเกี่ยวกับมีอัญญาประกาศจะมีหรือไม่มีเท่านั้นเอง แต่รัฐบาลคิดว่านี่เป็นแบบแม้จะเป็นเรื่องเล็กน้อยก็ตาม ถ้าแบบทำผิดไปเสียแล้วคือไปความผิดนี้อาจจะใช้เป็นตัวอย่างต่อไป รัฐบาลคิดว่าความร่าง

LIART

ของรัฐบาลที่ได้เสนอมามีอยู่-
ประกาศนั้นก็เป็นการถูกต้องแล้ว ทั้งนี้ก็
โดยแสดงว่าข้อความในอัญญาประกาศนี้
มันไม่ใช่บทบัญญัติในกฎหมายนี้เป็นข้อ
ความซึ่งกฎหมายนี้เขียนขึ้นเพื่อให้เราเอา
ไปใช้แทนตัวบทบัญญัติเดิม จึงต้องมี
อัญญาประกาศ ถ้าจะไม่มีแล้วมันกลายเป็น
เห็นว่าข้อความคำอธิบายคำว่าข้าวนี้เป็น
วรรคสองของมาตรา ๓ ไป ซึ่งมันไม่ใช่
เช่นนั้น มาตรา ๓ เป็นมาตราซึ่งบัญญัติขึ้น
ว่าข้อความต่อไปนี้ให้เอาไปแทนของเดิม
ไม่ใช่วรรคสองของมาตรา ๓ นี้ นี่แหละ
ถึงมีความจำเป็นที่จะต้องใช้อัญญาประกาศ
เพราะรัฐบาลยื่นอันก็อยากจะทำให้เป็นไป
ตามที่รัฐบาลเสนอ เพื่อรักษาแบบที่ดีไว้

พันเอก สุข เปรมนาวิน (กรรมมา-
ธิการ) : คณะกรรมการได้พยายาม
ปฏิบัติตามแบบอย่างที่เคยมีมาแล้ว คือ
พระราชบัญญัติค่าข้าว (ฉบับที่ ๒) ซึ่ง
ข้าพเจ้าอ่านไปแล้วเมื่อคืนซึ่งเป็นความจริง
และข้าพเจ้ายืนยันว่ากฎหมายเป็นเช่นนั้น
และเมื่อท่านสมาชิกท่านหนึ่งกล่าวว่า ที่
กรรมการกล่าวไปเมื่อคืนกว้างขวางเกินไป
ไปนั้น ข้าพเจ้าได้อ่านกฎหมายไปแล้ว
กฎหมายฉบับนี้ยื่นอันอยู่ชัดเจนไม่มี แต่
เมื่อทางรัฐบาลเห็นว่าควรจะให้คงไว้ตาม
ร่างเดิม คณะกรรมการก็ไม่ขัดข้อง

ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ: เป็น
อันว่ามีอัญญาประกาศตามร่างเดิม

เสร็จการพิจารณาในวาระที่ ๒ แล้ว
ต่อไปเป็นการพิจารณาในวาระที่ ๓ ซึ่ง
ข้าพเจ้าจึงขอมติที่ประชุมนี้ว่า สมควร
จะประกาศใช้ร่างพระราชบัญญัตินี้เป็น
กฎหมายได้หรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นควร
ประกาศใช้ได้ โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ: ท่าน
ผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

(ไม่มีมีสมาชิกยกมือ)

ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ: ไม่มี
เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ให้ประกาศใช้ร่าง
พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นกฎหมายได้

ระเบียบวาระที่ ๔ ร่างพระราชบัญญัติ
จัดระเบียบและกำหนดค่าธรรมเนียมการ
จดทะเบียนย่นทร์ในเขตท้องถื่น พ.ศ. ....
(คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ)

จอมพล สฤษดิ์ ธนะรัชต์ (นายก
รัฐมนตรี) : ผมขอประธานอนุมัติที่จะพูด
ออกนอกเรื่องสักนิด และขออนุมัติก่อน
พูด คือ เรื่องลาออกของ ท่านสมาชิกผู้มี
เกียรติเมื่อกี้ ผมขออนุญาตก่อน คือ
หลวงประกอบนิติสาร เมื่อกี้ไปบับ
บับไปก็เร็วเหลือเกิน ผมยังไม่ทัน
ตั้งตัวคิด ฟังไม่ทัน ผมยกขาจะขอประธาน
อนุมัติต่อประธานสภาเรื่องขึ้น
เสียก่อนที่จะมาถึงระเบียบวาระต่อไป ผม
ขออนุมัติ

ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ: อนุมัติ

LIRT

จอมพล สฤษดิ์ ธนะรัชต์ (นายกรัฐมนตรี) : ในทางส่วนตัวและทางรัฐบาลก็ยังรู้สึกข้องใจเป็นอันมาก ในการที่ท่านสมาชิกผู้เกี่ยวข้องที่กล่าวนามเมื่อกี้ได้ขอลาออกจากกรรมการฝ่ายปกครองซึ่งเป็นที่น่าเสียดาย ด้วยท่านผู้นี้เป็นผู้ที่ได้ทำหน้าที่คุณประโยชน์ในการพิจารณากฎหมายอยู่เป็นอันมาก ซึ่งทางรัฐบาลเองก็ได้ตระหนักดี ในเรื่องนี้แล้วก็ในทางทั่ว ๆ ไปในทางส่วนตัวและในทางการก็รู้สึกว่าการลาออกของท่านสมาชิกผู้เกี่ยวข้องจากคณะกรรมการฝ่ายปกครองนี้ ผมทราบว่า ดูเหมือนจะมีเหตุเพียงนิดเดียวเท่านั้น ซึ่งเป็นที่น่าเสียดายไม่ควรจะเป็นเช่นนั้น มันอาจจะต้องพิจารณาอะไรกันให้รอบคอบ ทั้งนี้ผมไม่ต้องการขอให้เลิกล้มเรื่องที่ได้ลงมติไปแล้วนั้น หามิได้ เป็นแต่เพียงอยากจะให้พิจารณาบางประการเท่านั้น คือถ้าผมเข้าใจไม่ผิด ผมจำได้ว่าท่านกรรมการผู้นี้ข้องใจในเรื่องศัพท์อยู่อันหนึ่งในร่างพระราชบัญญัติเวนคืนที่ดินของกระทรวงกลาโหมซึ่งมีเรื่องว่า คืนให้เจ้าของเดิมหรือคืนอะไรเท่านั้น แล้วท่านสมาชิกผู้นี้ต้องการจะมากอภิปรายในที่ประชุมนี้ ตัวท่านว่าเป็นกรรมการอยู่จะอภิปรายไม่ได้ เพราะฉะนั้นก็เลยลาออกมาแต่ว่าการลาออกมาจะลาออกมาในแง่ของมันไม่ได้ แล้วก็เลยลาออกทั้งหมดโดยสิ้นเชิงว่าจะลาออก อันนี้ทางรัฐบาลก็ยัง

รู้สึกเสียดายในท่านผู้นี้ เพราะฉะนั้น ถ้าทางสภาจะมีทางพิจารณาให้เพิ่มเติมกรรมการหรืออะไร โดยที่จำนวนมันไม่ขัดกัน แต่อาจจะเกี่ยวข้องระเบียบที่ว่าจำนวนขัดกันอย่างไรก็ไม่ทราบ ก็อาจจะแต่งตั้งให้ท่านผู้นี้เป็นกรรมการอีกก็ได้ ผมคิดว่าอย่างนั้น แต่ว่าจะเป็นการถูกหรือผิดอย่างไร ผมก็ไม่ทราบเหมือนกัน อันนี้ผมขอให้สภาได้ช่วยกันพิจารณาด้วย แล้วผมก็อยากจะเรียนถามท่านสมาชิกผู้นี้ คือพูดกันอย่างตรง ๆ ว่า ที่ลาออกนั้นเพื่ออะไร ผมขอประทานอภัยด้วย

หลวงประจวบคีรีขันธ์ : ผมได้ฟังคำอภิปรายของท่านนายกรัฐมนตรีด้วยความซาบซึ้งตรึงใจเป็นอย่างยิ่ง และรู้สึกว่าการใดที่ผมได้ทำไปในหน้าที่สมาชิกนั้นไม่เสียหาย เหตุที่ผมลาออกจากกรรมการผู้ว่าการปกครองนั้น ไม่มีอื่นใดเลยสิ่งที่ได้ชี้แจงในที่ประชุมนี้แล้ว ดูเหมือนบ้างเอิญท่านนายกรัฐมนตรีจะไม่อยู่ในที่ประชุม ว่าไม่ได้เกิดจากความโกรธเคืองไม่ได้เกิดจากความน้อยใจหรืออะไรเลย เพราะสำคัญอยู่เสมอว่าความเห็นแตกต่างกันนั้นมันเป็นของธรรมดา เพื่อเป็นเครื่องค้นหาสิ่งที่ถูกต้อง แต่ว่ามันเป็นเรื่องเทคนิคจริง ๆ มันเป็นเรื่องของผม ว่าตามข้อบังคับแล้ว ถ้าผมไม่ลาออกจากกรรมการการปกครอง ผมก็มาพูดในสภาไม่ได้ และที่พูดนั้นก็ไม่ใช่พูดเพื่อจะ

LIART

ไปได้แย้งกับกรมการ แต่พูดในทาง
 ที่ว่าขอให้รัฐบาลนำไปพิจารณาใหม่ได้ไหม
 ซึ่งท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม
 ก็ลุกขึ้นอภิปรายบอกว่า รัฐบาลเห็นว่ากา
 รที่จะบังคับไปทำไม่ได้ นั่นก็คือเป็นความ
 เห็นแตกต่างกันอีก เพราะคนเราธรรมชาติ
 ย่อมเห็นแตกต่างกันได้ ผมก็ไม่ได้ว่า
 อะไร และก็ไม่ได้โกรธเคืองรัฐบาลอะไร
 และการลาออกก็มีเทคนิคจริง ๆ ไม่ได้
 มีใจเป็นด้วยเหตุอื่น ขอให้ท่านนายก
 รัฐมนตรีโปรดรับทราบไว้ด้วยว่า ผม
 ประกาศโดยเปิดเผยในที่นี้ด้วยความจริงใจ
 ว่า ไม่มีมีความคิดอื่นนอกจากเป็นเรื่อง
 เทคนิคเท่านั้น และรู้สึกขอบพระคุณท่าน
 นายกรัฐมนตรีและรัฐบาลที่มีความรู้สึก
 สิ่งที่ผมทำไปนั้นเป็นประโยชน์ ซึ่งเป็น
 เครื่องกระตุ้นให้ผมทำงานเพื่อประโยชน์
 ส่วนรวมต่อไปอย่างเต็มที่ ทั้ง ๆ ที่ไม่ได้
 เป็นกรรมการในชุดการปกครอง ผมขอ
 ขอบพระคุณท่านนายกรัฐมนตรีเป็นซ้ำสอง
 ที่คิดว่า จะหาทางให้ผมกลับเข้าเป็น
 กรรมการในชุดการปกครองโดยเพิ่ม
 จำนวนนี้ แต่ผมเสียใจที่จะต้องคัดค้านใน
 ที่นี้ อีก เห็นจะทำได้ เพราะข้อบังคับนี้
 กรรมการสามัญประจำสภาแต่ละคณะ
 มีได้เพียงจำนวนจำกัด แต่ว่าถึงแม้ผม
 ไม่ได้เป็นกรรมการก็ขอได้โปรดรับความ
 มั่นใจว่า ผมจะพยายามทำหน้าที่ทุกสิ่ง
 ทุกอย่าง สิ่งอะไรถ้าปรารถนาได้ก็จะแปร

ผู้คิดทันที เพราะฉะนั้นผมคิดว่า ไม่ควร
 จะมีความข้องใจอะไรกันเลยในเรื่องที่ผม
 ลาออกนี้

ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ: คือ
 ตามข้อบังคับข้อ ๘๖ บอกไว้ว่า “ให้ที่
 ประชุมสภากำหนดจำนวนกรรมการ
 สามัญของแต่ละคณะ คณะหนึ่ง ๆ ต้อง
 ไม่น้อยกว่า ๕ คน” เพราะฉะนั้นคณะนี้
 มี ๑๑ คน ถ้าหากว่าทางสมาชิกจะเสนอขอ
 แก้จำนวนมากขึ้นก็ไม่ขัดข้องอะไร ส่วน
 ตัวบุคคลนั้นจะเลือกใคร

พลตรี วิชัย พงศ์อนันต์: ท่าน
 ประธาน ข้าพเจ้าขอถือโอกาสเสนอจำนวน
 กรรมการเพิ่มขึ้นอีก ๑ ท่าน ผู้ใด
 เห็นชอบ กรุณารับรองด้วย

(มีสมาชิกรับรอง)

ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ: จะมี
 ท่านผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่นอีกไหม มีท่าน
 สมาชิกขอเสนอกรรมการเพิ่มอีก ๑ คน
 พันเอก จินดา ณ สงขลา: ผมขอ
 เสนอเพิ่ม ๒ ท่าน เป็น ๑๓ ท่าน เพราะ
 ๑๒ เป็นเลขคู่ ควรจะเป็นจำนวนเลขคี่

ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ: มี
 ท่านสมาชิกผู้ใดเถียงติเสนอว่าขอเพิ่ม ๒
 เพื่อให้เป็นเลขคี่เป็น ๑๓ มีท่านผู้ใดเห็น
 เป็นอย่างอื่น

พลเอก พระประจันต์จันทิก :
 กระผมสงสัยว่า คือจะเพิ่มทุกคณะหรือ
 คณะกรรมการปกครองเท่านั้น ก็ว่า

LIRT

ไม่จำเป็นต้องทุกคนก็ได้ กรรมการการ
ทุกคณะอาจจะแตกต่างกันได้ แล้วแต่ว่า
กรรมการการใดมีความจำเป็นต้องใช้มาก
น้อยเพียงใด เพราะฉะนั้นที่ทุกคนมานี้ผม
ยังไม่เข้าใจเหมือนกันว่าจะเพิ่มเฉพาะ
กรรมการการชุดการปกครองเท่านั้น ผมจำ
ไม่ได้แน่ เรื่องที่กำลังเป็นปัญหาอยู่นี้ หรือ
ว่าทุกคณะ

ประธานสภาาร่างรัฐธรรมนูญ: เพิ่ม
คณะเดียว คณะกรรมการการปกครอง
ข้าพเจ้าขอมติที่ประชุม ท่านผู้ใด
เห็นว่าควรเพิ่มเพียง ๑ คน โปรดยกมือขึ้น
(มีสมาชิกยกมือ ๕๘ คน)

ประธานสภาาร่างรัฐธรรมนูญ: ท่าน
ผู้ใดเห็นควรเพิ่ม ๒ คน โปรดยกมือขึ้น
(มีสมาชิกยกมือ ๓๐ คน)

ประธานสภาาร่างรัฐธรรมนูญ:
เพราะฉะนั้นเป็นอันว่าเพิ่ม ๑ คนเท่านั้น

ท่านผู้ใดเห็นควรที่จะเพิ่มใคร โปรดเสนอ
รายชื่อ

นายมนูญ บริสุทธิ์: ผมขอเสนอ
หลวงประกอบนิติสาร ท่านผู้ใดเห็นด้วย
โปรดรับรอง

(สมาชิกรับรอง)

ประธานสภาาร่างรัฐธรรมนูญ: มี
ท่านผู้ใดจะเสนอเพิ่มเติมอีกหรือไม่

(ไม่มีสมาชิกเสนอเพิ่มเติมอีก)

ประธานสภาาร่างรัฐธรรมนูญ: ไม่มี
เป็นอันว่ามติของที่ประชุมให้เพิ่มกรรมา
ธิการในคณะกรรมการการปกครองอีก
๑ คน คือ หลวงประกอบนิติสาร

ต่อไประเบียบวาระที่ ๔ ร่าง
พระราชบัญญัติจัดระเบียบและกำหนดค่า
ธรรมเนียมการจockeyานยนตร์ในเขต
ท้องถิ่น พ.ศ. .... (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้
เสนอ)

(สำเนา)

บันทึกหลักการและเหตุผลประกอบ
ร่างพระราชบัญญัติจัดระเบียบและกำหนดค่าธรรมเนียม
การจockeyานยนตร์ในเขตท้องถิ่น พ.ศ. ....

หลักการ

เพื่อจัดระเบียบและเรียกเก็บค่าธรรมเนียมการจockeyานยนตร์ในทางหลวงใน
เขตเทศบาล และสุขาภิบาล

เหตุผล

เนื่องจาก มีผู้ใช้ยานยนตร์ภายในประเทศเพิ่มมากขึ้น ย่อมมีปัญหายุ่งยาก
ในทางปฏิบัติเกี่ยวกับการจราจรและสถานที่สำหรับจockeyานยนตร์ นอกจากนั้นการสร้าง

LIRT

และบูรณะถนนหนทางในขณะนี้ต้องเสียค่าใช้จ่ายเป็นอันมาก จึงเป็นการสมควรที่จะให้อำนาจแก่เทศบาล และสุขาภิบาลจัดระเบียบการจockeyานยนตร์ในทางหลวง หรือในที่สาธารณะ และเรียกเก็บค่าธรรมเนียมเป็นรายได้เพิ่มขึ้น รายได้ที่ได้จากกรณีให้นำมาใช้จ่ายในการจัดทำที่จockeyานยนตร์บูรณะทางหลวงและสะพาน หรือใช้เงินที่ผู้มาใช้จ่ายในการนี้

(ถ้าเนา)

ร่างพระราชบัญญัติจัดระเบียบและกำหนดค่าธรรมเนียมการจockeyานยนตร์ในเขตท้องถิ่น

พ.ศ. ....

.....
.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรจัดระเบียบและเรียกเก็บค่าธรรมเนียมการจockeyานยนตร์ในเขตเทศบาลและสุขาภิบาล

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติจัดระเบียบและกำหนดค่าธรรมเนียมการจockeyานยนตร์ในท้องถิ่น พ.ศ. ....”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตเทศบาลนครกรุงเทพและเขตเทศบาลนครธนบุรีตั้งแต่วันที่ถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

เมื่อจะใช้บังคับพระราชบัญญัตินี้ในเขตท้องถิ่นอื่นใด ให้ประกาศโดยพระราชกฤษฎีกา

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้ “เจ้าพนักงานท้องถิ่น” ในเขตเทศบาล หมายความว่า คณะเทศมนตรีและผู้ที่คณะเทศมนตรีแต่งตั้ง ในเขตสุขาภิบาล หมายความว่า คณะกรรมการสุขาภิบาลและผู้ที่คณะกรรมการสุขาภิบาลแต่งตั้ง

“จอก” หมายความว่ารวมถึงหุยกยานยนต์ในสถานที่จอกยานยนต์ เว้นแต่การหยุดนั้นจะเกิดขึ้นโดยอุบัติเหตุ และจะนำยานยนต์นั้นออกไปจากสถานที่จอกยานยนต์นั้นไม่ได้

มาตรา ๔ ให้เทศบาลหรือสุขาภิบาลมีอำนาจตราเทศบัญญัติ หรือข้อบังคับสุขาภิบาล แล้วแต่กรณี เพื่อประโยชน์ในการเก็บค่าธรรมเนียมในเขตท้องถิ่นของตนดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดและจัดให้มีสถานที่จอกยานยนต์ในทางหลวงหรือในที่สาธารณะสำหรับจอกยานยนต์แต่ละประเภท

(๒) กำหนดชนิดของยานยนต์ อัตราค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราในบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้ การยกเว้นค่าธรรมเนียม และระยะเวลาที่ต้องเสียค่าธรรมเนียม ตลอดจนวิธีการเก็บค่าธรรมเนียม

(๓) กำหนดวิธีการตรวจสอบยานยนต์

(๔) กำหนดอำนาจและหน้าที่เจ้าพนักงานท้องถิ่น

ความในมาตรานี้ ไม่กระทบกระทั่งอำนาจของเจ้าพนักงานจราจรที่จะกำหนดการจราจรเฉพาะเวลาและสถานที่ตามกฎหมายว่าด้วยการจราจร

มาตรา ๕ ให้คณะกรรมการหรือคณะกรรมการสุขาภิบาลมีอำนาจแต่งตั้งข้าราชการพนักงานเทศบาล หรือพนักงานสุขาภิบาล เป็นเจ้าพนักงานท้องถิ่น เพื่อดำเนินการตามที่มอบหมาย

มาตรา ๖ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจเรียกบุคคลใด ๆ ที่เกี่ยวข้องมาชี้แจงหรือแสดงหลักฐานเกี่ยวกับการหลีกเลี่ยงไม่เสียค่าธรรมเนียมได้

มาตรา ๗ เงินค่าธรรมเนียมการจอกยานยนต์ และค่าปรับที่ชำระให้แก่เจ้าพนักงานหรือศาลตามพระราชบัญญัตินี้ให้นำส่งเป็นรายได้ของเทศบาลหรือสุขาภิบาลโดยตรง แล้วแต่กรณี และให้เทศบาลหรือสุขาภิบาลตั้งรายรับและรายจ่ายไว้ในงบประมาณประจำปีโดยมีเงื่อนไขว่า เงินที่เก็บได้นี้ จะนำไปใช้ได้เฉพาะการจัดให้มีและการบูรณะสถานที่จอกยานยนต์ในทางหลวงหรือที่สาธารณะ ตลอดจนอุปกรณ์และเครื่องมือเครื่องใช้ของสถานที่ดังกล่าว การบูรณะทางหลวงและสะพานกับการขุดใช้เงินกู้ในการก่อสร้างและบูรณะทางหลวงและสะพานในเขตเทศบาลหรือสุขาภิบาลเท่านั้น

มาตรา ๘ ผู้ขับขี่ยานยนต์ผู้ใด

(๑) หลีกเลี่ยงไม่เสียค่าธรรมเนียมตามพระราชบัญญัตินี้

LIRT

- (๒) ฝ่ายสืบคำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามมาตรา ๖ หรือ
  - (๓) ไม่ปฏิบัติตามเทศบัญญัติหรือข้อบังคับสุขาภิบาลซึ่งออกตามมาตรา ๔
ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท
- มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

(ตำนาน)

บัญญัติตราค่าธรรมเนียม
 ทำพระราชบัญญัติจัดระเบียบและกำหนดค่าธรรมเนียม
 การจockeyานยนตร์ในเขตท้องถิ่น

พ.ศ. ....

ค่าธรรมเนียมการจockeyานยนตร์ในสถานที่ที่กำหนดในทางหลวง หรือในที่
 สาธารณะสำหรับยานยนตร์แต่ละประเภท

- ก. รถยนตร์ ไม่เกินชั่วโมงละ ๒ บาท
- ข. รถจักรยานยนตร์ ไม่เกินชั่วโมงละ ๑ บาท

พระยารอดการี่ถีนีพนธ์ (รัฐมนตรี
 ว่าการกระทรวงยุติธรรม) : รัฐบาลขอเสนอ
 ร่างพระราชบัญญัติจัดระเบียบและกำหนด
 ค่าธรรมเนียมการจockeyานยนตร์ในเขตท้อง
 ถิ่น พ.ศ. .... โดยมีหลักการและเหตุผล
 ดังต่อไปนี้ :-

หลักการ เพื่อจัดระเบียบและเรียก
 เก็บค่าธรรมเนียมการจockeyานยนตร์ในทาง
 หลวง ในเขตเทศบาล และสุขาภิบาล
 เหตุผล เนื่องจากมีผู้ใชยานยนตร์
 ภายในประเทศเพิ่มขึ้น ย่อมมีปัญหายุ่งยาก
 ในทางปฏิบัติเกี่ยวกับการจราจรและสถาน

ที่สำหรับจockeyานยนตร์ นอกจากนั้นการ
 สร้างและบูรณะถนนหนทาง ในขณะนี้ต้อง
 เสียค่าใช้จ่ายเป็นอันมาก จึงเป็นการ
 สมควรที่จะให้อำนาจแก่เทศบาล และสุขา
 ภิบาลจัดระเบียบการจockeyานยนตร์ในทาง
 หลวงหรือในที่สาธารณะ และเรียกเก็บค่า
 ธรรมเนียมเป็นรายได้เพิ่มขึ้น รายได้ที่ได้
 จากการทำให้นำมาใช้จ่ายในการจัดทำจockey
 ยานยนตร์บูรณะทางหลวงและสะพาน หรือ
 ชาติใช้เงินกู้ที่กู้มาใช้จ่ายในการนี้

นายเล็ก จุณณานนท์ : พระราช
 บัญญัติฉบับนี้ปัญหาในเรื่องการรับหลักการ

ก็คงจะผ่านไปไม่ได้ เพราะเหตุว่าเมื่อได้เทียบเคียงกับในต่างประเทศก็ได้มีการจัดทำเช่นนี้อยู่แล้วว่าก่อนที่จะรับหลักการนั้นเมื่อข้อควรสังเกตุที่กระผมใคร่จะได้ฟังความคิดเห็นจากรัฐบาลเพื่อความสะดวกในการที่จะพิจารณาพระราชบัญญัติฉบับนี้ต่อไปในชั้นกรรมาธิการทรงประการ กล่าวคือ

ประการที่ ๑ พระราชบัญญัติฉบับนี้บัญญัติว่า ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไปสำหรับพระราชบัญญัติอื่นๆ ซึ่งได้ผ่านสภานี้ไปแล้วนั้นจำนวนมากนั้น การใช้บังคับก็ไม่ควรจะข้อยอะไร เพราะเหตุว่าเป็นเรื่องที่ว่ารัฐบาลรับไปดำเนินการ จึงเชื่อว่าทุกๆ อย่างนั้นรัฐบาลได้เตรียมพร้อมแล้ว แต่สำหรับพระราชบัญญัติฉบับนี้ได้มอบให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นเป็นผู้ดำเนินการ คือ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเทศบาลกับสุขาภิบาล การที่จะจัดเก็บค่าธรรมเนียมการจอรถยนต์นี้ก็ยัง ไม่ทราบว่าจะเทศบาลหรือสุขาภิบาลได้เตรียมพร้อมแล้วหรือที่จะปฏิบัติงานได้นับตั้งแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ออกใช้บังคับ แต่วิธีการที่จะเก็บนั้นก็จะต้องโดยมีมิเตอร์หรือจะเก็บโดยมีคนถือตัวไปเก็บอย่างนั้นก็จะได้เห็นข้อสังเกตุในการที่กรรมาธิการจะได้วางต่อไป เพราะเหตุว่า ถ้ายังไม่พร้อมเราก็อาจจะแก้ว่าจะให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่วันนับตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษานั้น ประการหนึ่ง และอีกประการ

หนึ่งท่านสมาชิกทั้งหลายย่อมจะได้รับการประสพการณ์มาแล้ว ก็ว่าในขณะที่เมื่อนำรถยนต์ไปจอดในที่ใดก็มักจะมียกหรือมีแขกซึ่งในขณะที่มีแขกเป็นส่วนมากออกมาเก็บค่าจอรถยนต์ การที่เก็บค่าจอรถยนต์นั้นก็คล้ายกับว่าเป็นบริการที่เจ้าให้ แต่ว่าความเป็นจริงหาได้เป็นเช่นนั้นไม่มันเป็นการเก็บค่าตั้ง ซึ่งผู้ขับรถยนต์ไม่ควรจะเสียเป็นอย่างนี้ แต่ว่า ถูกด่าจะอ้างว่าก็อย่าไปให้เขาจะทำไมเล่า ก็ถูกที่จะพูดเช่นนั้น แต่ว่าในทางปฏิบัติในทางนำจิตน้ำใจ ผู้ขับรถยนต์คงไม่อยากจะเสียที่จะถูกเจาะยางหรือต้องถูกขีดสี ก็จำเป็นว่าใจจะต้องให้ไป ในขณะที่ปฏิบัติการเช่นนี้มีอยู่แพร่หลายเกือบทุกแห่ง โดยเฉพาะอย่างยิ่งตามหน้าโรงภาพยนตร์ เหตุการณ์เช่นนี้เมื่อได้มีการใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ไปแล้ว รัฐบาลจะกำจัดให้หมดไปได้ไหม เพราะเหตุว่า มิฉะนั้นจะเป็นการเสียภาษีซ้อน

และอีกประการหนึ่งในประการที่ ๓ ก็คือว่าความบัญญัติให้พระราชบัญญัติฉบับนี้ไว้ว่าวงศักราไว้สำหรับรถยนต์ไม่เกินคันละ ๒ บาท จักรยานไม่เกินคันละ ๑ บาท ความจริงก็ดูจะไม่ยุติธรรมนัก สำหรับเหตุที่ว่ารถยนต์ไม่เกินคันละ ๒ บาท เพราะเหตุว่ารถยนต์นั้นมีหลายขนาด ถ้าหากว่าเป็นรถยนต์ ร.ส.พ. คันละ ๒ บาท ก็ควรอยู่แต่ถ้าถือว่าเป็นรถยนต์ครึ่งส่วนบุคคลก็

LIART

สึกว่าจะเปรียบเทียบไม่ได้ เรื่องนี้ความจริงก็เป็นเรื่องที่จะแปรผู้ตกกัน ในชั้นกรรมาธิการได้ แต่ก็อยากจะทราบความคิดเห็นของรัฐบาลในเรื่องนี้

จอมพล สฤษดิ์ ธนะรัชต์ (นายก รัฐมนตรี) : ขอรับข้อเสนอของท่านสมาชิก ผู้มีเกียรติที่ได้กล่าวข้างแจ้งเมื่อกี้ แต่ที่จริงทางฝ่ายรัฐบาลนั้นพร้อมที่จะปฏิบัติงานอันนี้ให้เป็นส่วนมากอยู่แล้ว เว้นแต่เครื่องอุปกรณบางอย่างอาจจะไม่ครบถ้วน เช่นเป็นกันหว่า มีเครื่องในการจอดรถ แต่ว่าเป็นสิ่งที่ทางรัฐบาลจะต้องกระทำต่อไปทั้งนั้น การจอดรถยานพาหนะนั้นท่านทั้งหลายจะเห็นว่าเป็นสิ่งที่รกรุงรังมาก และทั่วโลกทุกประเทศเขาก็ได้กระทำกันอยู่แล้ว เฉพาะอย่างยิ่งการจอดรถข้างคันข้างวันในถนนหลวง ซึ่งเป็นสิ่งที่เกะกะรุงรังอยู่เป็นกันมาก ในชั้นต้นนั้นผมเชื่อแน่ว่าในประการแรกก็คือทางฝ่ายเจ้าหน้าที่ตำรวจจะได้ให้ความสะดวกในเรื่องการจอดรถ และตลอดทั้งในการป้องกันภัยอย่างท่านสมาชิกผู้มีเกียรติกล่าวหา เรื่องค่าตั้งหรือคิลกคน กระทั่งอาจจะต้องทำกิจการต่างๆ เพิ่มขึ้น เช่นเป็นกันหว่า การเพิ่มเจ้าหน้าที่ หรือการเพิ่มเจ้าหน้าที่จราจร ซึ่งทางฝ่ายกรมตำรวจได้พิจารณาอยู่แล้ว และนอกจากนั้น ตำบลไหนซึ่งเป็นตำบลที่มีความกว้างขวางพอจะได้กำหนดจุดจอดให้เป็นเขตเป็นคอบน ให้มีระเบียบดียิ่งขึ้น แม้แต่ว่าเครื่องอุปการณ

เช่นมีเทอร์อาจะยังไม่พร้อมในชั้นต้น แต่ต่อไปในสิ่งเหล่านี้เป็นเรื่องของทางเทศบาล จะต้องกระทำให้มีขึ้นทั้งสิ้น ซึ่งกรมคิดที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติท่านซึ่งมีหน้าที่ประจำเกี่ยวข้องกับเฉพาะในเรื่องนี้อาจจะชี้แจงในสภานี้ได้เช่นเดียวกัน การที่ขออำนาจกฎหมายนี้ก็ถือว่าเป็นบางสายที่เราจะเริ่มทำได้ก็ต่อทั้ง และในทางสายที่ควรจะทำให้ไม่มากก็น้อย ก็จะต้องกระทำเสียโดยเร่งด่วนที่สุด เพราะฉะนั้น จึงขอยกवादักจากนั้นประกาศในกฎหมายฉบับนี้ไปแล้ว ~ ส่วนอัตราต่างๆ นั้น ผมก็คิดว่าเราอาจจะพิจารณาในชั้นแนวปฏิบัติ นอกจากนั้นยังมีเรื่องเวลาที่จะไรต่ออะไรไปอีกหลายเรื่องทีเดียว ซึ่งผมคิดว่าอาจจะต้องแก้ไขกันไปบ้าง เมื่อพิจารณาพบทวนกันแล้ว เพราะฉะนั้น ทางฝ่ายกรรมาธิการก็อาจจะพิจารณาเรื่องนี้โดยรอบคอบและคิดต่อกับเจ้าหน้าที่ โดยเชิญเจ้าหน้าที่ซึ่งเกี่ยวข้องกับเรื่องนี้มาพิจารณาได้อีกทางหนึ่งด้วย เพราะฉะนั้นเนื่องด้วยความมุ่งหมายที่จะให้ลุล่วงทำได้เสียที สำหรับผมเองซึ่งเป็นรัฐบาลก็ได้เร่งรัดเจ้าหน้าที่ทั้งทางตำรวจและเทศบาลว่าเมื่อไรจะทำการเสียที เจ้าหน้าที่ทั้งทางตำรวจและทางเทศบาลก็บอกว่า ต้องออกกฎหมายฉบับนี้ก่อน เพราะฉะนั้น จะทำให้เป็นการเพิ่มรายจ่ายขึ้นเหมือนกัน เช่นแต่ต้นว่าการขยายถนนออกไป การจัด

LIART

เจ้าหน้าที่คุมขังกันอีกต่าง ๆ เหล่านี้ให้มากขึ้น และนอกจากนั้น การซื้อเครื่องอุปโภคต่าง ๆ เพิ่มขึ้นอีกด้วย เพราะฉะนั้นขอให้สภานี้มีความมั่นใจเถิดว่า ทางรัฐบาลมีความเป็นห่วงใยในเรื่องนี้เหมือนกัน เช่น เป็นต้นว่า ได้พยายามจำกัดถนนให้สะอาดเรียบร้อยอยู่เสมอ สิ่งอุปสรรคต่าง ๆ ยังมีอีกมากมาย เช่น เป็นต้นว่า รถ ๒ ล้อ รถ ๓ ล้อ บรรทุกอะไรสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ยังมีอีกมาก ที่รถบัสไม่ควรถกไปจอด และออกมาจกถนนจำนวนอะไร ซึ่งถ้าทำทั้งหมดหลายได้ทราบเรื่องภายในแล้ว ทางฝ่ายรัฐบาลได้ทักท้วงไปยังกรมตำรวจและได้สั่งการไปให้เทศบาลเพื่อแก้ไขเพื่อความเรียบร้อยทุกสัปดาห์ทีเดียว ไม่ใช่ทอดทิ้งหรือนิ่งนอนใจ เพราะฉะนั้น ผมคิดว่าในสิ่งเหล่านี้ก็ขอให้ทางฝ่ายท่านสมาชิกผู้มีเกียรติโปรดตระหนักไว้ว่า รัฐบาลไม่ได้นิ่งนอนใจจะพยายามอย่างดีที่สุดที่จะทำได้ เมื่อออกกฎหมายนี้เป็นครั้งแรกคือสาระสำคัญนั้น ก็เกี่ยวแก่เรื่องบังคับเรื่องหนึ่งเกี่ยวกับเรื่องเงินเรื่องหนึ่งเท่านั้น นี้ผมขอเรียนว่าอย่างนั้น

นายพันตำรวจเอกตำรวจตรี ศิริวิ :
 กลับคืนกระผมขอกราบเรียนต่อสภาเห็นว่าในการที่กระผมได้ลุกขึ้นมาอภิปรายร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ มีได้เป็นการทำนองแต่ว่ากระผมใคร่จะขอเสนอข้อคิดเห็นบางประการเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้

นั้นโดยเหตุที่ว่า ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้กำหนดให้ใช้ในประเทศบาลและเขตสุขาภิบาล สำหรับในประเทศบาลนั้น กระผมไม่ข้องใจ แต่ว่าในเขตสุขาภิบาลนั้นยังรู้สึกข้องใจอยู่มาก ด้วยเหตุที่ว่า การกำหนดพื้นที่ส่วนใดส่วนหนึ่งเป็นเขตเทศบาลก็เป็นเขตสุขาภิบาลก็ดี นั้นย่อมมีหลักการอยู่ว่า ในเขตเทศบาลจะต้องอยู่ในเขตที่ชุมนุมชนหนาแน่น สำหรับเขตสุขาภิบาลนั้น ก็หมายถึงเขตซึ่งไม่เป็นชุมนุมชนหนาแน่น คือเป็นท้องที่ที่ยังไม่อาจที่จะจัดเป็นเทศบาลขึ้นมาได้ สำหรับในประเทศไทยเท่าที่ปรากฏอยู่ในขณะนี้ เขตสุขาภิบาลยังไม่ปรากฏว่ามีเขตสุขาภิบาลใดที่สมควรจะให้ใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ ด้วยเหตุที่ว่าท้องที่ในเขตสุขาภิบาลเท่าที่ปรากฏอยู่ในขณะนี้ นั้น ยังไม่มีความจำเป็นที่จะต้องจัดที่ จอดรถ เหมือนอย่าง ในเขตจังหวัดพระนครและธนบุรี เพราะฉะนั้นในหลักการที่ว่า ควรให้ใช้เขตเทศบาลและเขตสุขาภิบาลนั้น กระผมใคร่จะขอเสนอเป็นข้อสังเกตว่า ในเขตสุขาภิบาลนั้นยังไม่ควรที่จะให้กฎหมายฉบับนี้ครอบคลุมไปถึง นี่เป็นประการแรก

ส่วนประการที่ ๒ คือไปคือ ในมาตรา ๓ คำว่า “จอด” ในมาตรา ๓ บรรทัดที่ ๓ บทรวิเคราะห์ศัพท์คำว่า “จอด” “จอด” หมายความว่ารวมถึงหยุดยานยนต์ในสถานที่จอดยานยนต์ เว้นแต่การหยุดนั้นจะเกิด

LIRT

ขึ้นโดยอุบัติเหตุ และจะนำยานยนต์นั้นออกไปจากสถานที่จอดยานยนต์นั้นไม่ได้” ข้อนี้กระผมขี้ใจท้อยเหตุว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ก็เขียนไว้โดยแน่ชัดแล้วว่าพระราชบัญญัตินี้จะระเบียบและกำหนดค่าธรรมเนียมการจอดยานยนต์ในเขตท้องดินแต่ไหนแต่ไรคราะห์ที่ศัพท์คำว่า “จอด” ในที่นี้ไปหมายความถึงการหยุดค้ำย มันไม่ควรจะเป็นอย่างนั้น กระผมใคร่จะขอยกตัวอย่างง่าย ๆ ซึ่งให้เห็นว่า สมมติว่าทางเทศบาลกำหนดค่าหน้าโรงภาพยนตร์แกรนด์หรือหน้าโรงภาพยนตร์คิงส์เป็นสถานที่ที่กำหนดเป็นที่จอดรถของเทศบาล ถ้าหากว่าจะมีประชาชนคนไหนนำรถยนต์ไปหยุดรถเพื่อส่งคนเข้าคูหนั่งในโรงหนังนั้น รถนั้นจะต้องเสียค่าธรรมเนียมแล้ว ๒ บาท กระผมเห็นว่า ความข้อนี้บัญญัติไว้จะก่อให้เกิดความเดือดร้อนแก่ประชาชนเพราะเหตุที่ว่าร่างกฎหมายฉบับนี้วิเคราะห์ศัพท์คำว่า “จอด” นั้นมากเกินไป มากไปยิ่งกว่าตัวร่างพระราชบัญญัติ ตัวชื่อพระราชบัญญัติที่ถูกแล้วกระผมเห็นว่าไม่ควรที่จะไปกำหนดเก็บรถที่เขามาหยุดในสถานที่จอดยานยนต์ และเช่นเดียวกับผู้ที่ออกจากโรงภาพยนตร์จะกลับบ้าน เรียกรถแท็กซี่เข้ามาจอดที่หน้าโรงภาพยนตร์นั้นก็จะต้องเสียอีก ๒ บาท กระผมเห็นว่ามันไม่ถูก มันจะเกินไป เพราะฉะนั้น ในข้อนี้

ใครจะขอยกข้อสังเกตไปยังท่านกรรมการกิจการที่จะพิจารณาว่าพระราชบัญญัตินี้ด้วย

ประธานสภาว่าร่างรัฐธรรมนูญ: ความจริงควรจะแปรญัติ

นายพันตำรวจเอก สำราญ กรดศิริ: ประการต่อไป ในมาตรา ๔ (๓) เขียนไว้ว่า “กำหนดวิธีการตรวจสอบยานยนต์” การตรวจสอบยานยนต์นี้ปรากฏว่า ในขณะนั้นทางกรมตำรวจ เจ้าหน้าที่ของกรมตำรวจก็สอบอยู่ และรถบางประเภทเจ้าหน้าที่ของกรมการขนส่งกระทรวงคมนาคม ก็สอบอยู่ที่จะไปให้อำนาจเทศบาลตรวจสอบอีกกระผมเข้าใจว่า มันจะพินเผือกกันไปใหญ่ เพราะเหตุว่า ไปให้อำนาจไปให้หน้าที่แก่เจ้าหน้าที่หลายฝ่าย เพราะฉะนั้น จะให้ใครเป็นผู้มีหน้าที่ตรวจสอบก็ควรจะมีมอบให้ฝ่ายนั้นเป็นผู้มีหน้าที่ตรวจสอบเสียแต่ฝ่ายเดียว ไม่ให้ประชาชนเขาค้องได้รับความเดือดร้อน เสียจะตั้งนำรถไปตรวจที่กรมตำรวจแล้ว เสียจะต้องนำมาให้เจ้าหน้าที่เทศบาลตรวจอีก ที่นี้นอกจากนี้ ร่างพระราชบัญญัตินี้ยังคงขาดสารสำคัญบางประการ คืออย่างรถยนต์ที่เจ้าของนำมาจอดในสถานที่จอดยานยนต์นี้ เมื่อพินกำหนดระยะเวลาแล้ว เจ้าของยังไม่มารับ นี้กฎหมายไม่ควรจะให้อำนาจเทศบาลให้อำนาจในการที่จะยกหรือว่าย้ายรถนี้ไปยังสถานที่ที่เก็บรถของเทศบาลได้ด้วย และ

LIART

ก็ควรจะได้กำหนดอัตราค่าธรรมเนียมในการยกเลิกหรือค่าธรรมเนียมในการรักษาหนังสือด้วย

พระยาอรุณการวิชัยนิพนธ์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) : ในรัชที่ที่ท่านสมาชิก มีความข้องใจในปัญหาข้อแรกว่า กฎหมายนี้ทำไม่จริง ไม่บัญญัติให้สภาภิบาลมีหน้าที่ในการที่จะจัดเขตจอร์แดนซึ่งในเขตสภาภิบาลนั้น ความจำเป็นในชั้นนี้ก็คงจะไม่มี ในข้อนี้รัฐบาลขอประทานเสนอให้ท่านสมาชิกได้สังเกตว่า ตามกฎหมายนี้ ไม่ใช่ว่าเป็นกฎหมายที่บังคับให้เทศบาลหรือสภาภิบาลจำต้องทำตามบทบัญญัติในกฎหมายนี้มิได้ ก็เป็นแต่บัญญัติไว้แต่เพียงให้อำนาจที่จะทำได้เท่านั้นเอง ทั้งนี้เมื่อบัญญัติให้อำนาจที่จะทำได้แก่เทศบาลแล้ว ก็เป็นการสมควรที่จะให้อำนาจเช่นเดียวกันนี้แก่สภาภิบาลด้วย ก็เพราะเหตุว่า ในวันข้างหน้าก็อาจจะ เป็น ได้เหมือนกันที่เกิดความจำเป็นและความสมควรขึ้นที่สภาภิบาลจะให้อำนาจตามกฎหมายนี้ เมื่อไม่ใช่เป็นการบังคับให้ต้องทำแล้วผมคิดว่า เป็นแต่เพียงอำนาจที่ ให้ไว้แก่เทศบาลก็ควรจะให้สภาภิบาลเช่นเดียวกันด้วย ในข้อที่ท่านสมาชิกมีความข้องใจในข้อที่ ๒ ต่อไปว่า เรื่องจอร์แดนนี้ ทำไมไม่บัญญัติในมาตรา ๓ ในวรรค ๓ เช่นนั้น ซึ่งเป็นผลให้การจอร์แดนในบางกรณีที่ไม่ควรเสียค่าจอต เกิดเสียค่าจอตขึ้นมา

นะ ในหลักข้อให้ท่านได้ระลึกว่า ที่จอร์แดนนี้เป็นที่ที่เทศบาลหรือสภาภิบาลเขาจะกำหนดให้จอร์แดนแล้ว แต่กรณีตามสมควรแล้วก็ได้เป็นที่เขากำหนดให้จอร์แดนแล้วถ้าเราไปหยุดในที่นั้นละก็ เพื่อที่จะไม่ให้มีการโต้แย้งกันว่า ผู้หยุดรถประสงค์จะจอร์แดนหรือไม่ จึงมีบทบัญญัติบังคับไว้เลยว่า ถ้าผู้ใดจะหยุดรถที่นั่นแล้ว ก็ต้องถือว่าเป็นการจอร์แดน มิฉะนั้นจะเป็นข้อขัดแย้งกันว่า เขาไม่มีเจตนาที่จะมาจอร์แดน เว้นไว้แต่ในกรณีที่รถเฉี่ยวตายในที่นั้นเช่นไปต่อกันไม่ได้ ถ้าเช่นนั้นก็จะยอมให้กล่าวได้ว่า ไม่ใช่เป็นการจอร์แดน ทั้งนี้เมื่อบทบัญญัติ บัญญัติเช่นนี้แล้ว ก็เป็นไปไม่ได้ที่เทศบาลจะไปกำหนดที่ไม่ใช่เป็นที่จอร์แดนให้เป็นที่ยอดรถขึ้น เป็นคัน ตัวอย่างที่ท่านยกขึ้นมาว่า หน้าโรงแรมแกรนด์นี้ ไปกำหนดเป็นที่จอร์รถอย่างไรกัน เพราะว่าที่นั่นเป็นที่รถจะหยุดและส่งคน ถ้าขึ้นไปกำหนดขึ้นเช่นนั้น ก็ข้อกำหนดนั้นก็ไม่ใช่โดยสมควร จึงเชื่อว่าคงไม่มีเทศบาลใดที่จะไปทำเช่นนั้น ที่เขาจะกำหนดที่ไหนก็ต้องเป็นที่ที่ตั้งใจจะให้จอด ไม่ใช่เป็นที่ประชาชนจะไปหยุดชั่วคราวอะไรอย่างนี้ คงจะไม่ทำเช่นนั้น ส่วนในข้อต่อไปที่ท่านว่าในกรณีที่กำหนดวิธีการตรวจสอบรถยนต์ ซึ่งในขณะนี้มีเจ้าหน้าที่กณะ อันเป็นผู้ทำอยู่แล้ว ถ้าจะไปมอบให้แก่เทศบาลหรือ

LIRT

สุขาภิบาลทำขึ้นเด็กก็จะเป็นการซ้ำกัน หากเป็นดังนั้นมิได้ โดยว่าในการกำหนดวิธีการตรวจสอบรถยนต์กำหนดยานพาหนะ ๔ ล้อ ๓ นี้ เป็นการกำหนดวิธีการตรวจสอบ เพื่อประโยชน์แก่การที่จะเก็บค่าจากรถยนต์เท่านั้นเอง ไม่ใช่จะไปสอบในกิจการอย่างอื่น ซึ่งมีเจ้าหน้าที่ปฏิบัติอยู่แล้ว.

หลวงประกอบนิติสาร : ว่าโดยหลักการความคำวรีที่จะเก็บค่าธรรมเนียมในการจดทะเบียนในเขตเทศบาล สุขาภิบาลนี้ ข้าพเจ้าเห็นว่าเราควรจะทำกันนานแล้ว เพราะว่าจิตใจมนุษย์มันไม่เปลี่ยน ถ้าเราเปิดโอกาสให้ทำอะไรโดยไม่มีขอบเขตก็มักจะ มีผู้ที่คิดเอาเปรียบผู้อื่น จอหดทั้งไว้หาม รุ่งหามค่า โดยไม่คำนึงถึงว่าใครจะจอดได้หรือไม่ ดังที่ท่านนายกรัฐมนตรีกล่าว ฉะนั้น ควรที่จะมาจัดกันเข้าระเหยเสียทีหนึ่ง เพราะการที่จะเสียเงินค่าจากรถยนต์นี้เป็นเครื่องเตือนใจว่าจะไม่ทำอะไรที่เกินทำ คนทุกคนก็จะมีโอกาสจอดรถเพื่อกิจธุระของตัวมากขึ้น เพราะฉะนั้นว่าโดยหลักการ ข้าพเจ้าสนับสนุนอย่างเต็มที่ แต่ข้าพเจ้ามีความห่วงใยและไม่ทราบว่าเป็นทางปฏิบัติ นั้นจะทำการได้อย่างไร คือว่าเมื่อพระราชบัญญัติให้อำนาจแก่เทศบาลและสุขาภิบาลที่จะออกข้อบังคับหรือเทศบัญญัติเพื่อ ให้การลุล่วงถึงความประสงค์แห่งพระราชบัญญัตินี้แล้ว ข้อบังคับนั้นจะรักษาให้เป็นไปได้อย่างไรในเมื่อเป็นที่ทราบกันอยู่ว่า

เทศบาลก็ดี สุขาภิบาลก็ดี ไม่มีเครื่องมือที่จะบังคับการให้เป็นไปตามอำนาจที่มีอยู่ คือปราศจากแรงขับโดยสมบูรณ์ เพราะว่า กิจการตำรวจจราจรของเราในกรุงเทพฯ นี้เหมือนจะไม่เหมือนในต่างประเทศเขา ถ้าข้าพเจ้าเข้าใจไม่ผิด การตำรวจจราจรในเกือบทุกประเทศขึ้นอยู่กับเทศบาล และสุขาภิบาล ก็แล้วแต่ คราวนี้งานก็เป็นตัวอันหนึ่งอันเดียวกัน เทศบาลทำอะไรไปปะที่จอครด ยนต์อะไรไปแล้ว ตำรวจจราจรซึ่งขึ้นกับเทศบาลเองก็ดำเนินการให้การเป็นไปตามข้อบังคับนั้น แต่ในเมืองไทยเราไม่มีตำรวจจราจรขึ้นกับกรมตำรวจ ข้าพเจ้าไม่ได้หมายความว่าตำรวจจราจรหรือตำรวจ ก็น่าจะจริงจังเสียหน้าที่ แต่มันเป็นเรื่องธรรมดาเหลือเกินที่เจ้าพนักงานไม่ว่าประเทศไหน ถ้าอยู่คนละสังกัดแล้วก็จะเข้าใจ ซบซึ่งในความประสงค์ของอีกฝ่ายหนึ่ง พูดง่าย ๆ ถ้าตำรวจจราจรขึ้นกับกรมตำรวจแล้วจะไปเข้าใจความประสงค์ ความต้องการ ซบซึ่งของเทศบาล ถึงกับทำการทุกสิ่งทุกอย่างให้สำเร็จความประสงค์เทศบาล มันเกินของยาก แน่ละ เวลาที่ท่านนายกรัฐมนตรีที่ว่าการทั่วไปหมดพร้อมทั้งตำรวจด้วย สมรรถภาพก็ถึงร้อยเปอร์เซ็นต์อะไร เหล่านี้ แต่ว่ามันยากไปเราไม่ทราบว่ามีใคร เป็นอธิบดีตำรวจ ไม่ใช่จริงจังเลย แต่ขาดการติดต่อ ขาดความเข้าใจเสีย มันก็เนือยลงมา แล้วความประสงค์อันนั้นจะ

LIRT

สำเร็จได้อย่างไร ข้าพเจ้ายังวาดภาพไม่เห็นว่านายตรวจของเทศบาลก็ดี นายตรวจของสุขาภิบาลก็ดี จะเดินย่อง ๆ ไปตามมิเตอร์นี้แล้วบอกว่า เห็นป้ายแคงมันขึ้นจอกเกินเวลาแล้วนี่ แล้วก็ไปปรับคนปรับรถอะไรกันมันคงเกิดเฉยอะไรกัน ยุ่มยามกันใหญ่ แต่ถ้าแคงตัวเป็นตำรวจจราจรไปละก็กลับบัตรสั่ง ก็จัดการเสียโดยเร็ว นี่ข้าพเจ้าเป็นห่วงเรื่อง Coordination คือการประสานงาน กลัวจะไม่สำเร็จ ในขณะที่ข้าพเจ้าไม่ได้เสนอว่า เอาตำรวจจราจรไปขึ้นแก่เทศบาล ไม่ได้เสนอเช่นนั้น ข้าพเจ้าเป็นห่วงว่าการประสานงานนี้จะทำได้ดีเพียงไหน ข้าพเจ้าก็ยังนึกไม่ออกว่า ข้าพเจ้าจะเป็นเทศบาลข้าพเจ้าจะออกเทศบัญญัติว่ากระไร ดังที่เคยทราบกันอยู่ในเรื่องยา ข้าพเจ้าเคยได้อินทามันรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขเอง บ่นเหลือเกินบอกว่า ทำอย่างไร ยากปลอมอยากปราบมันๆ แต่ตำรวจเขาก็ไม่ทำ ข้าพเจ้าไปตามตำรวจๆ เขาบอกว่าอยากทำ แต่ตำรวจก็ไม่มีความรู้ว่าปลอมเป็นอย่างไร นี่เพราะขาดการประสานงานตัวเดียว คราวนี้เราจะแก้ได้อย่างไร แต่แคงไม่ใช่แก้โดยเขียนพระราชบัญญัติขึ้น แต่ว่าในภาคปฏิบัติจะแก้ว่าอย่างไรก็แปลไม่ออก เพราะว่าหลักการไปให้กับเทศบาลเสียแล้ว ถ้าหลักการมาให้ตำรวจจราจรแล้วก็มีมันง่าย เพราะฉะนั้น ข้าพเจ้ามีความคิดข้อหนึ่งว่า

รัฐบาลจะจัดตั้งใหม่ถ้าขึ้นแปรรูปคดีเราจะเปลี่ยนแปลงสักเล็กน้อย ค่าเงินที่เก็บได้มานี้แทนที่จะให้เทศบาลทั้งหมดนี้แบ่งไปเสียเป็นส่วนให้ตำรวจจราจรเพื่อจะได้เป็นเครื่องมือ ไม่ใช่สิ้นบนะครับ เป็นเครื่องมือเป็นค่าใช้จ่ายจัดตำรวจเพิ่มในการไปดูปากกึ่งมิเตอร์ (Parking meter) เครื่องป้ายจอกนี้โดยเฉพาะ อย่างนี้งานก็สำเร็จ แต่ว่าอยู่ๆ ไปซังกบประมาณกรมตำรวจมาถึงขั้นนี้ รัฐบาลล้มเลิกแล้วว่า ต้องไปดูบ้างจอกรถยนต์ด้วย ตำรวจจราจรก็ไม่มีจิตใจจะทำ ก็ขาดประสานงาน แต่แคงอันนี้ไม่ใช่อยู่ในหลักการ แต่ว่าถ้าแก้ไปอย่างนั้น เพราะนี่มีเรื่องเงินเรื่องทองอยู่ด้วย ถ้าข้าพเจ้าจะไปแปรรูปคดีนี้ไม่อยากจะมาสู่รัฐบาล ในที่นี้ยกยอทราบความประสงค์เสียก่อนว่า ถ้าเราจะแบ่งไปอย่างนี้ รัฐบาลจะจัดซื้อใหม่

จอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์ (นายกรัฐมนตรี) : ผมขอเรียนชี้แจงที่ท่านสมาชิกได้แสดงความเห็นทั่วไป ความจริงเรื่องนี้เป็นเรื่องที่ทางกรมตำรวจและทางคณะรัฐบาลได้คิดอยู่แล้ว เว้นแต่เวลานี้รอพระราชกฤษฎีกาจัดกรมตำรวจอยู่เท่านั้น และผมขออภัยด้วยซ้ำไป เพราะเหตุว่าผมคิดดูระทางอื่นหลายทาง ความจริงเขาได้วิ่งมาเสร็จแล้ว แต่ทว่ามันยังจะต้องเปลี่ยนแปลงอีกหลายอย่างในเรื่องการจี้ระเบียบของกรมตำรวจ ในเรื่องที่ทำนสมาชิกมีผู้

LIRT

เกียรติเป็นห่วงได้แก้ไขแล้วทั้งนั้น เช่นเป็น
กันว่าเราจะให้ตำรวจนครบาล โดยเฉพาะ
อย่างยิ่งไปขึ้นกับเทศบาล และจะให้ตำรวจ
จรรยา ไปอยู่เทศบาลเหมือนกัน เพื่อเป็น
เครื่องมือในระหว่างที่พระราชกฤษฎีกาการ
จัดของกรมตำรวจนี้ยังจัดไม่เสร็จเร็วร้อย
เราก็ดำเนินวิธีโดยทางอ้อม เช่นเป็นต้นว่า
ให้ผู้บัญชาการตำรวจนครบาล ไปเป็นเทศ-
มนตรีอยู่แล้วในเวลานี้ เพราะฉะนั้นมีการ
ประชุมอะไรผู้บัญชาการตำรวจและตำรวจ
จรรยาก็เห็นเคลงเคลงกันทุกครั้งทีเดียวไม่มี
ข้อคิดขัดอะไร ถ้าพระราชกฤษฎีกานี้
ออกมาแล้วก็เข้าใจว่ากิจการคงเรียบร้อย
และเราได้แบ่งกิจการของนครบาลและโดย
เฉพาะอย่างยิ่งของจรรยาไปขึ้นอยู่กับนายก
เทศมนตรี ซึ่งคือ ไปจะเรียกว่าผู้การนคร
หลวงอะไรต่อไปอีก ข้อซึ่งเกี่ยวกับเรื่อง
ลักษณะการปกครองอย่างอื่นประกอบด้วย
จึงทำให้ล่าช้า แต่ความจริงจะออกแล้ว แต่
ที่จำใจข้อผู้ที่ผมเหมือนกัน เพราะฉะนั้น
ถ้าหากว่าอันนี้ออกมาทั้งหมดปัญหาและ
คลายความข้องใจและจะออกในเร็ว ๆ นี้ ที่
นี้อีกเรื่องหนึ่งก็คือว่าเรื่องที่ทำนุสมาธิผู้มี
เกียรติคนก่อน ๆ ซึ่งท่านรัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงยุติธรรม ได้ชี้แจงในแง่กฎหมาย
แล้ว ผมขอเรียนชี้แจงเพิ่มเติมอีกนิดหนึ่ง
เพื่อเป็นเครื่องประกอบ คล้ายคำว่า เขต
เทศบาลกับเขตสุขาภิบาลก็จริงถูกต้องที่

ทำนุว่า แต่ไปรศอย่าลืมจะว่าเทศบาลของ
เราเวลานี้เขาคิดเกี่ยว ถ้าผมจำได้ไม่มีผิดก็
เหมือนเขตแต่ละของอะไรนี่พอไปถึงวัด
พระศรีมหาธาตุนี้ก็เขตสุขาภิบาลแล้ว
ซึ่งบางครั้งมีความจำเป็นในเรื่องการจรด
การดูแลรถเหมือนกัน แล้วในตามต่าง
จังหวัดก็จะเห็นว่าเขตเทศบาลนี้คิดเกี่ยว
ความจริงผมเคยเสนอกความคิดเห็นว่าเขต
เทศบาลนี้ควรขยายออกไปอีกให้มาก แต่
ว่าจะเคียดเคียดเกี่ยวกับเรื่องภาษีการอะไร
ไปก็อีกหลายอย่าง เพราะฉะนั้นความคิดอัน
นี้ก็เลยต้องระงับและก็ต้องพิจารณาถึงเสีย
ให้รอบคอบก่อนเสียก่อน แต่ว่าเชื่อแน่ว่าใน
อนาคตค่อยไปเราจะต้องขยายออกไปแน่
แน่นอน คำว่า เขตสุขาภิบาลนี้เกิดเดียวคับ
อย่างว่าภาษีนี้ไม่ใช่เขตเทศบาล แล้วที่
อนุสาวรีย์นั้นที่แรกผมก็เห็นว่าเทศบาล ไป
ไล่เลียงแทบแยกให้ให้ตัดหน้าทำนุเป็น
เขตของสุขาภิบาล ใช้เงินเทศบาลไม่ได้
อย่างนี้เป็นต้น แล้วเป็นของแน่ที่ทำนุ
รัฐมนตรีว่าการยุติธรรมว่าถ้าเราไม่จำเป็น
เราก็จะยังไม่บังคับจะได้ ถ้าเป็นย่านชุมชน
ชนเราก็จำเป็นจะต้องใช้ ในข้อที่ ๒ ที่เรื่อง
การจรดรถ การหยุดรถนั้นอย่างว่าโดย
เฉพาะการจรดรถส่งคนเข้าโรงพยาบาล ส่งคน
ส่งบ้านขายของ ผมเชื่อว่าไม่เก็บและผม
ไม่ยอมให้เก็บแน่นอนทีเดียว เพราะฉะนั้น
ขั้วอีกที่ว่าส่งคนหน้าโรงพยาบาลหรือ

ว่าสังคมที่ร้านขายของ ไม่มีใครเขาเก็บในโลก ถ้าขึ้นเก็บรัฐบาลก็เสียสติแน่ ๆ เว้นแต่ไม่เวลาออกไปก็ต้องเอาไปจอดที่ควรจอด

ในเรื่องที่ ๓ ที่ว่าเกี่ยวกับสมภารพรพทานัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมก็ได้ชี้แจงว่า เราได้ตรวจสอบในแง่การจอดรถ อยู่ด้วยว่านั่นประการหนึ่ง แต่ที่ที่จริงคือเวลานี้ก็มีเรื่องบังเอิญท่านสมาชิกผู้เกี่ยวข้องคนที่พูดก่อนอาจจะฝันค้างเลยมา คือมีเรื่องอยู่น้อยก็ว่าเวลานี้พระราชบัญญัติการจราจรทางบกให้อำนาจซึ่งเขาเขียนมานานแล้ว ว่าเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยและคมนาคมเป็นผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ มันก็เลยทำให้บางอย่างงานซ้อนงานเหมือนกัน ซึ่งเวลานี้ทางคณะรัฐบาลกำลังให้คณะกรรมการที่ปรึกษาจัดระเบียบบริหารราชการแผ่นดินดำเนินการพิจารณาแก้ไขอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นเรื่องงานซ้อนงานนั้นก็คิดว่าจะไม่วิตกจะต้องเด็ดขาดไป และโดยเฉพาะอย่างยิ่งตามตัวบทกฎหมายนี้ก็เป็นที่ไปตามอย่างที่ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมชี้แจงแล้ว

หม่อมราชวงศ์ ถึกฤทธิ ปราโมช : กระผม ได้ยินท่านนายกรัฐมนตรีชี้แจงก็หมดความวิตกลงไปบ้าง แต่ยังไม่หมดสนิท เพราะฉะนั้นก็อยากจะขอประทานแสดงความวิตกไว้ให้ปรากฏ คงจะไม่มีประโยชน์อะไร แต่ว่าพูดไว้อย่างนั้น คือว่าที่ท่านสมาชิกผู้เกี่ยวข้องได้ยกตัวอย่างโรง

หนังแหรนที่ว่า ถ้าหากให้อำนาจเทศบาลหรือสุขาภิบาล ไปกำหนดที่จอดรถแล้วเก็บสตางค์ค่าจอดรถนั้นได้ และก็อาจจะไปกำหนดเข้าที่หน้าโรงพยาบาลเช่นที่หน้าโรงพยาบาลแกรนด์ ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมท่านบอกว่า ไม่มีเทศบาลไหนทำเช่นนั้นได้ ท่านนายกรัฐมนตรีท่านก็ได้รับรองว่า ท่านไม่ยอมให้ทำ นี่กระผมเชื่อ ก็ว่ากันด้วยเหตุผลเทศบาลก็ไม่น่าจะทำเช่นนั้น และท่านนายกรัฐมนตรีท่านก็รับรอง ผมก็เชื่อว่า ท่านคงจะไม่ยอมให้เทศบาลไปทำเช่นนั้น แต่ในกฎหมายนี้ไม่มีข้อห้ามเสียเลย ว่าไม่ให้เทศบาลทำเช่นนั้น ก็กฎหมายนี้มันให้อำนาจเทศบาลและสุขาภิบาล ไปกำหนดที่ไหนก็ได้ การรับรองนี้ การที่ท่านนายกรัฐมนตรีรับรอง กระผมก็เชื่อว่าท่านคงทำจริง หรืออย่างน้อยท่านก็คงบอกว่าจะไม่ให้เทศบาลทำ แต่การบุคคลรับรองกัน ก็ไว้ใจเชื่อถือ แต่นี่มันเป็นเรื่องของการร่างกฎหมาย มันควรจะมีอะไรบ่อนกันไว้ในกฎหมายด้วย อย่าให้เทศบาลไปทำเช่นนั้น เรื่องนี้มันเกี่ยวกับรัฐพลอยู่ด้วย แต่เทศบาลก็เป็นมนุษย์ปุถุชนให้อำนาจหาสตางค์ได้ ก็ย่อมจะพยายามหาโอกาสที่จะหาสตางค์ให้มาก กระผมเห็นธรรมชาติมันอย่างนั้น เมืองไทยเราทำอะไร ๆ ที่แวกก็ทำ ๆ รัฐบาลทำโรงงานอุตสาหกรรมบ้างอะไรบ้างเป็นการที่จะช่วยเหลือราษฎร นานไป ๆ พอได้สตางค์มันก็

LIART

คู่หมอลงในสทงคัก ทำอะไรก็เพื่อจะได้ทำไว้มาก อียักจะแจกใบเน่สัหนักมาก เทศบาลก็ เป็นปัฐชน กระผมยังไม่ว่างใจสหนักว่าเรื่อง อียักทาสตงคักนี้มันจะ ไม่วักถูกาม ขึ้นในใจ แล้วประเค็ยวักจะกำหนดองเห็นที่ โหนจยครตมมาก ก็ยั้งจะให้กำหนดที่นั้นแแต่ละครับ ให้เป็นที่จยครตเทศบาล เพื่อจะเก็บสทงคัก ได้มาก ในที่สุดการใช้อำนาจตามพระราช บัญญัติมันจะ เป็นไปเพื่อวัตถุประสงค์ที่หา รายได้เท่านี้เอง ประโยชน์อย่างอื่นมันก็ จะเริ่มน้อยลงไป เมื่อได้ดำเนินการไปแล้ว กระผมวิวกจริงจัง ในข้อนี้ สำหรับท่าน นายกรัฐมนตรีเมื่อท่านรับรอง กระผมก็ เชื่อสหนัก กระผมไม่ว่างอะไรออก ตัวอย่าง นี้ก็เป็นห่วงอยู่นั่นเอง ว่าถ้าออกพระราช บัญญัติ ไปโดยไม่มีอะไรกับยั้งไว้ อย่างนี้ แล้ว กระผมเป็นคนที่ใช้รัตนครักคนหนึ่ง จะต้องนั่งให้ศีล ให้พรท่านนายกรัฐมนตรี ให้ท่านอายุมันขวัญยืนอยู่ค่าฟ้า ไม่อย่าง นั้นกระผมแ่ ประเค็ยวักทนเต็ยอย่างไร ไปหรือท่านออกจกนายกรัฐมนครีเป็น อะไรไปนี่ เป็นเรื่องธรรมดา รัฐบาลเก็บ ใหญ่กระผมก็ตายกัน ไม่ต้องนั่งทำมหา กินนั้งแต่เสี่ยค่าจยครตวันละ ๒ บาททุกแห่ง ไปหมก แห่ยั้งไปเป็นเก็บละครับ มันก็ แ่ เพราะฉะนั้นกฎหมายนี้ก็ควรจะมีอะไร ที่จะบอกกำหนดไว้เสียยั้ง ไม่ให้อำนาจ ลอย ๆ ปลอยไปเลยวักำหนดที่ โหนจย ก็ให้ ก็จะไปกำหนดเข้าที่หน้า โรงหน้งแกรนคัก

จริง ๆ อย่างที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติว่า นี้ กระผมพูดนี้ไม่ใช่ถูกกฎหมายเทศบาลหรือ สุขาภิบาล แต่เห็นว่ามันเป็นวิสัยของจนเรา ทำอะไรไปเพลิกเพลีนไป เห็นท่าได้สทงคัก ก็จะเอา แล้วอีกอย่างหนึ่งกระผมก็มีความ วิวกในเรื่องนี้ว่าจะตีความกันแคไหน ว่า ครอง โหนให้เป็นที่จยครต ครอง โหนจะไม่ให้ เป็น เท่าที่เห็นมาในต่างประเทศ เขาก็ กำหนดที่ ย่านชุมนุมชนเช่นสถานการค่า ทุกคนจะไปจยครตยั้งเข้าของกะไรเป็นชั่ว ครั้งชั่วคราว เขากำหนดยั้งนั้น แต่ว่าถ้า ถึกถึงหลักเพื่อความสะดวกข้งหน้า ก็ทำ ยักยักที่กระผมได้เรียนท่านประธานมาแล้ว แต่ถ้าหากว่าจะคิดถึงแห่งสทงคักละก็ อาจ จะไปกำหนดครกที่ ๆ คนจะจยครตเป็น ประจ่า แล้วเขาก็จะได้เก็บสทงคักได้มาก ยกตัวอย่างนี้ที่หน้าสำนักงานของเกล้า กระผมเอง ที่ถนนราชดำเนิน แล้วก็หน้า สำนักงานเก่าของท่านรัฐมนตรีว่าการกระ ทรวงยุติธรรมด้วย ไม่มีที่จยครตยั้งอื่น คน ที่ไปทำมาหากินแควนั้นไปรถก็ต้องจยครตยั้ง ไว้วันยั้งค่า ถ้าโดยจ้วโมงละ ๒ บาท เลิก ทำงานนั้ง ไม่ไหวหรือกรับ วันหนึ่งเข้า ไปตั้งกว่า ๓๐ บาท จยครตยั้งชั่ว ๆ ที่ ๆ ๑๐ ชั่วโมงก็ ๒๐ บาทเข้าไปแล้ว แหม มัน ก็ลำบากมาก ผมยั้งบ่งไม่เห็น แล้วยัง ทำนั้งบ่งบ่งมันละครับวัดอดถนนราช- ค่าเดินก็ไม่มีใจว่าเทศบาลจะกำหนดหรือ ไม่ ถ้าวามีขอบเขตในพระราชบัญญัตินี้ที่

LIRT

โทษสักแห่งหรือให้คำนาจใครไว้ให้เป็นคน
คุมอำนาจเทศบาลอีกทีหนึ่ง บอกไว้ให้แน่
ชัด กระผมก็คงจะไม่กังวลมาก แต่ที่นั่น
ไม่มีเสียเลย กระผมก็ขอแสดงความกังวล
ให้ปรากฏ ทั้งๆที่เชื่อใจท่านนายกรัฐมนตรี
ท่านก็บอกแล้วว่าท่านรับรอง ก็เชื่อ แต่
ว่านี่มันอยู่ในเรื่องของกฎหมาย แล้วอีก
อย่างหนึ่งการจอร์แดนเสียสภาวะก็มีเตอร์นี่
กระผมก็เห็นที่อเมริกาเท่านั้นเขามี ประ
เทศอื่น ๆ การจอร์แดนเขาก็ยิ่งกว่าเราตั้ง
เยอะแยะก็ไม่ปรากฏว่ามี หรือจะมีก็ไม่
ทราบ แต่อย่างอังกฤษ ผมก็ไม่ทราบไม่
แน่ใจว่าเริ่มจะมีก็ยังมีน้อยประเทศนะ
ครับ แต่ก็อยากจะเรียนถามว่า เราจะเ
กันอย่างนั้นที่หรือ ที่ว่าจะเอา แล้วอีก
อย่างหนึ่งขอเรียนสภานี้ด้วยความสัตย์
ความจริง กระผมก็ไม่ได้ว่าอะไร แต่ว่า
ตั้งแต่ในระยะหลังๆนี้ รู้สึกว่าเราจะออก
กฎหมายเก็บสภาวะราษฎรหุุ่ม ๆ หอม ๆ
กันบ่อยเหลือเกินแล้วครับ ราษฎรเขาป่น ๆ
อยู่นะ ผมอยากจะได้เปรียบที่ได้กินมาให้
ปรากฏเท่านั้น ไม่ว่าจะอะไร มันก็วิภาษ
เหมือนกันครับ เกี่ยวกับเก็บโน่นเก็บนี่เก็บ
นิตเก็บน้อย ความว่ายังไม่หายความควาย
ก็จะมาแทรก จะมาเก็บค่าจอร์แดนอีก
แล้ว ก็กรรมเวียนไวเท่านี้ ไม่ว่าจะไร
จอมพล ศฤชัย ชนระวีศักดิ์ (นายกรัฐมนตรี): ตามที่ท่านสมาชิกผู้เกี่ยวข้อง
ได้กรุณาแสดงข้อกังวลนั้น ผมก็เห็นด้วย

ทุกประการ แท้ที่จริงก็ถนัดก็เช่นนั้นเหมือน
กัน ผมอยากจะพูดสักนิดหนึ่งว่า ตรงที่ว่า
ผมรับรองอะไร รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
ยุติธรรมรับรองนะ ผมหมายความว่า
การไปจอร์แดนเพื่อส่งคนนะครับ ไม่ใช่
หมายความว่าส่วนที่จอร์แดนไหน นั่นมันก็
ยอมแล้วแต่ความเหมาะสมที่เขาจะจอร์
ผมเข้าใจว่าท่านสมาชิกผู้เกี่ยวข้องคนแรกที่
พูดหมายความว่า พอฉันจะไป พอจอร์แดน
ที่หน้าโรงหนัง เปิดให้คนลง นี่บอกเสีย
๒ บาทแล้วอะไรอย่างนี้เป็นต้น นี่ผมเรียน
ว่าไม่ใช่เช่นนั้น แต่ว่าส่วนที่จอร์แดนเขา
กำหนดไว้ใกล้เคียงข้างหน้าโรงหนังอะไร
นั้นก็อีกประการหนึ่ง ส่วนข้อกังวลต่างๆ
เหล่านี้เมื่อเราเป็นที่เข้าใจกันดีแล้ว ผมก็
คิดว่าจะได้พยายามไปทวงคืนทางเจ้าหน้าที่
ให้เต็มที่ แล้วนอกจากนั้นก็อีกประการหนึ่ง
ในเรื่องที่ว่าเก็บภาษีอะไรเหล่านี้ ผมก็เห็น
ตัวอย่างท่านสมาชิกผู้เกี่ยวข้องเหมือนกัน
ผมก็รู้สึกว่า เอ จู๊ดก็จะบ่อยเหมือนกัน
นี่ด้วยความจริงนะครับ นี่ผมขอล่าวก
รับรอง เพราะว่ามันเป็นหลักกรรมชาติ
เช่นอย่างว่าเรื่องภาษีที่ออกไปแล้ว ก็ได้อิน
เสียงบันลือเป็นต้นว่าภาษีเสริม ภาษีอื่น
หลัง แต่ผมก็ได้พยายามที่จะสอบถาม
เจ้าหน้าที่ ความจริงยังไม่เข้าใจด้วยทั้ง
สองฝ่าย แต่ถ้าเข้าใจแล้วจะคลายความ
วิตก ผมก็ได้ชี้แจงกับท่านรัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงการคลังว่า ทำไม่ไม่ให้เขาเข้าใจ

LIART

เสียแล้ว ก็ได้ข้อคำอธิบายไว้ทั้ง ๓ หนแล้ว ก็ไม่เข้าใจกัน อย่างเรื่องภาษีอันหลังนี้เป็นต้น ผมขออุทธรณ์จะไม่ชี้แจงในที่นี้ เพราะไม่ใช่เป็นเวลาที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนั้นโดยเฉพาะ ซึ่งความจริงถ้าทราบเงื่อนไขอะไรสักอย่างมันไม่มีอะไรเลย เป็นเรื่องเฉพาะครั้งเฉพาะคราวเท่านั้น แล้วนอกจากนั้นเรื่องอื่น ๆ อีก เราก็อาจจะไปแก้ไขในเรื่องประมวลรัษฎากรของเราที่จะออกต่อไป แต่เฉพาะเรื่องนี้ เรื่องการจ่อครดนี้ มันเป็นเรื่องสากลนิยมที่เขากะทำกัน แล้วนอกจากนั้นเป็นกฎหมายซึ่งร่างกันมานานแล้วพร้อม ๆ หรือก่อนเรื่องภาษีเสียด้วยซ้ำ มันก็ต้องค่อย ๆ ห้อยเข้ามา เพราะฉะนั้นตามความรู้สึกที่ว่า แหม ผมยังเคยพูดล้อเล่นเสมอว่า คูบินี่จะเสพยาเลือดเป็นภักษาหารเสียแล้วกระมัง อะไรอย่างนี้ คูมันทยอยเรื่องเงินทั้งนั้น แต่ความจริงมันไม่ใช่เช่นนั้นหรอกครับ เป็นเรื่องเก่าซึ่งทำพร้อม ๆ กันแล้วค่อยทยอยมา แต่ว่าจะเทียบการจ่ออะไรสิ่งเหล่านี้เราอาจจะแก้ไขให้บรรเทาเบาบางลงได้ ส่วนในแง่ที่ทำนสมาชิกผู้มีเกียรติกล่าวว่าจะมีอะไรเติมในกฎหมาย ทางรัฐบาลไม่ขัดข้องอะไรเลยทีจะไปเพิ่มเติมในชั้นแปรญัตติ ซึ่งผมคิดว่าการนำจะพอกตกลงกันได้ เป็นแค่เพียงว่าข้อสำคัญอย่าให้เกิดความเดือดร้อนหรือทำให้ร้ายกาจผูกขาดเท่านั้นผมก็พึงพอใจแล้ว แต่ว่าในสิ่งเหล่านี้มันเป็นสิ่งที่สอนประชา-

ชนของเราด้วย มันเป็นเรื่องที่สอนทั้งทางตรงและทางอ้อมว่าตนเองต้องรับผิดชอบในเรื่องซึ่งทำให้ขัดประโยชน์ต่อความผาสุกของคนที่ส่วนรวมแล้วตัวจะต้องเสียอะไรบ้าง แต่แท้ที่จริงแล้วผมคิดว่าเงินที่จะได้นั้นคงจะได้แต่เพียงเล็กน้อย เพราะคนที่รู้เรื่องนี้ก็ไม่จ่อ เขาไปจ่อคนที่ไหนก็ได้ และนอกจากนั้นอาจจะเกิดที่ปาร์คกิ้ง (Parking) ซึ่งเราเห็นในต่างประเทศแล้ว มีที่จอดรถของเอกชนมากมายทั้ง ๒ ชั้น ๓ ชั้น ถึงเวลาไปจ่อคอยู่ทีนั้น ซึ่งก็อาจจะสะดวกกว่านี้ก็ได้ ซึ่งก็อาจจะให้บริการดีกว่านี้ได้ แต่ว่ามันเป็นการสอนให้ประชาชนของเรามีความเข้าใจในแง่สังคมในทางส่วนรวมด้วยว่าตนเองจะต้องรับผิดชอบร่วมกันอย่างไรบ้างเท่านั้น เช่นเรื่องความสะอาดอย่างนี้เป็นต้น เรายังรู้สึกว่าการประชาชนของเราเองยังให้ความร่วมมือไม่เพียงพอในเรื่องการที่จะทำให้บ้านเมืองของเราสะอาด ถ้าท่านทั้งหลายเป็นผู้สนใจได้ตรวจพิจารณาอยู่ดั่งองค์ ยังมีอีกหลายสิ่งซึ่งยังไม่ให้ความร่วมมือ ยังมีความสกปรกอะไรรุงรังมาก ซึ่งเจ้าหน้าที่เทศบาลต้องทำงานอย่างหามรุ่งหามค่ำ วิธีที่เทศบาลแก้ไขเวลานี้ เมื่อจับผิดกับคนไม่ได้ตนเองก็กักกวาด ๒๔ ชั่วโมงอยู่นั้นและควับพลตะแกรง พลไม้กวาด อะไรนั้น กวาดอยู่ ๒๔ ชั่วโมงเรื่อย ซึ่งผมคิดว่ามันก็แย่อยูเหมือนกัน เพราะฉะนั้นทั้งประชาชน

LIART

และทั้งฝ่ายเจ้าหน้าที่ก็ควรจะให้ความร่วมมือซึ่งกันและกัน แล้วเรื่องค่าจอร์ณี่จะเรียกว่าภาษีก็ไม่ใช่นัก มันเป็นส่วนรายได้ของเทศบาล ซึ่งเท่าที่จริงแล้วผมคิดว่ามันเป็นเรื่องการสอนให้คนเราเข้าใจถึงเรื่องสิทธิและการรับผิดชอบร่วมกันในสังคมอยู่เหมือนกัน

นายทวี แรงจ้ำ: ความจริงทางท่านนายกรัฐมนตรีก็ดีหรือท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมก็ดี ก็ได้ชี้แจงข้อข้องใจต่าง ๆ ที่สมาชิกได้มีความข้องใจในปัญหาเรื่องนี้ แต่มีข้อหนึ่งซึ่งท่านสมาชิกคนสุดท้ายได้เป็นห่วงถึงว่าถ้าหากว่าเทศบาลจะไปออกเทศบัญญัติ หรือสุขาภิบาลจะไปออกข้อบัญญัติที่ไม่เป็นไปตามที่ท่านรับรองแล้ว หรือว่าเป็นไปในทางที่จะทำความเดือดร้อนให้แก่ประชาชนแล้ว บัญชาว่าในกฎหมายนี้จะทำอย่างไรที่จะให้มีการควบคุมได้ จริง เป็นความจริงดังว่าหน้าที่ท่านวิติก แต่ว่าในปัญหานี้มีพระราชบัญญัติเทศบาลที่ให้อำนาจทางฝ่ายผู้ควบคุมการเทศบาลไว้เรียบร้อยแล้ว ถ้าหากว่าเทศบาลนั้นก็ดี หรือสุขาภิบาลนั้นก็ดี ปฏิบัติการในทางที่จะทำความเสื่อมเสียแก่เทศบาล หรือทำความเดือดร้อนอย่างที่ท่านเป็นห่วงนั้น ก็อยู่ในฐานะที่ผู้ควบคุมเทศบาลจะได้สั่งการยับยั้งการกระทำหรือประการใด ตามกฎหมายเทศบาลนั้นมีอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นปัญหาที่ท่านเป็นห่วงนั้นก็จะหายไป

ไม่จำเป็นต้องไปเขียนไว้โดยชัดแจ้งในพระราชบัญญัติก็ได้ นั่นเป็นประการหนึ่ง อีกประการหนึ่งที่บอกว่า การที่มีการเก็บสตางค์อย่างนี้ออกกฎหมายนี้เท่าที่ท่านเห็นมีอยู่ในอเมริกาเท่านั้น ก็มีอีกบางประเทศเท่าที่กระผมจำได้ในออสเตรเลียก็มี เพราะฉะนั้นปัญหาเรื่องนี้นั้นถ้าเราเพิ่งตั้งไปเป็นหลักที่ว่าเราต้องการจัดความเป็นระเบียบเรียบร้อยให้แก่ชุมชนจนถึงแม้ว่าจะยังไม่มียศพลประเทศนัก แต่ก็เป็นแบบที่เขากระทำในทางที่ดี เรานำมาใช้ก่อนคนอื่น เขามั้งในเอเชียก็นับว่าเราได้ทำในทางที่ดีก็ไม่น่าจะเป็นห่วงอะไร แล้วก็ปัญหาเรื่องนี้นั้นตามความรู้สึกของข้าพเจ้าก็รู้สึกว่าการกระทบกระเทือนนั้นไม่เป็นการกระทบกระเทือนส่วนใหญ่ส่วนรวม จะกระทบกระเทือนต่อผู้ที่มีรถยนต์เท่านั้น ซึ่งเป็นจำนวนน้อย และจำนวนรถยนต์ที่ไปจอดในที่ปาร์กิ้งที่เจ้าหน้าที่จัดไว้ การจัดระเบียบในเรื่องนี้นั้น ก่อนที่เทศบาลหรือสุขาภิบาลจะปฏิบัติภารกิจก็ต้องมีเตรียมการพร้อมแล้ว โดยต้องมีเครื่องปาร์กิ้งมิเตอร์อย่างที่เขาคิดทำกันมาจัดตั้งแล้ว ก็คงจะพิจารณาในที่ ๆ เห็นสมควร ไม่ใช่ทำทั่วไปหรือว่าอย่างหมัดโรงหนึ่งแควนค์หรืออะไรทำนองนี้ก็คิดว่าเทศบาลคงไม่ไปปฏิบัติดำเนินการเช่นนั้น เพราะฉะนั้นปัญหาเรื่องการจัดระเบียบไปในกรุงเทพฯ ๆ ตามกฎหมายนี้ก็คงจะเห็นว่ามุ่งที่จะจัดดำเนินการ

LIART

การในเขตกรุงเทพ ฯ เท่านั้น ส่วนที่ว่าให้เทศบาลอื่นหรือสุขาภิบาลอื่นนอกกรุงเทพ ฯ นั้นถ้าอยู่ในฐานะอันสมควรเมื่อมีความจำเป็นจะต้องการอาจจะดำเนินการได้ดังนี้เช่นกัน ในเรื่องการจัดระเบียบหรือความเรียบร้อยหรือความสวยงามในกรุงเทพ ฯ นี้ก็เชื่อว่าเป็นที่ปรากฏต่อท่านสมาชิกทั้งหลายแล้วว่า ได้มีความเปลี่ยนแปลงไปในทางดีอย่างไร ซึ่งข้าพเจ้าคิดว่าไม่จำเป็นต้องยกขึ้นมาสาธยายในที่นี้ เพราะเป็นที่ปรากฏ นี้ก็เป็นอีกจุดหนึ่งเป็นสิ่งที่ จะเพิ่มความ เป็นระเบียบให้แก่เทศบาลนครกรุงเทพ ฯ ให้เรียบร้อยขึ้น กระผมจึงคิดว่าเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัตินี้ สถานที่ที่จะรับหลักการ

ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ : ก้อไปนี้ข้าพเจ้าขอมกิต่อที่ประชุมว่าสมควรจะรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้หรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นว่าควรรับหลักการไปรคยมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ : ท่านผู้ใด ไม่เห็นท้วง ไปรคยมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ : ไม่มีเป็นอันว่าสถานที่รับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ รัฐบาลจะตั้งกรมการวิสามัญหรือจะใช้กรมการสามัญ

พระยารรตการีอินพนธ์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) : รัฐบาลขอเสนอให้ส่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ให้คณะกรรมการการสามัญชุดการปกครองพิจารณา

ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ : รัฐบาลเสนอให้คณะกรรมการสามัญชุดการปกครองพิจารณา มีท่านผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่นบ้างหรือไม่

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ : ไม่มีถือว่าที่ประชุมนี้ให้กรรมการสามัญชุดการปกครองพิจารณา แปรญัตติในกวัน

พระยารรตการีอินพนธ์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) : แปรญัตติภายใน ๓ วัน

ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ : รัฐบาลขอเสนอให้แปรญัตติภายใน ๓ วัน มีท่านผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่นบ้างหรือไม่

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ : ไม่มีเป็นอันว่าให้แปรญัตติภายใน ๓ วัน สำหรับวันนี้ให้ระเบียบวาระการประชุมแล้ว ข้าพเจ้าขอเลิกประชุม.

เลิกประชุมเวลา ๑๑.๐๐ นาฬิกา.

LIRT

คณะกรรมการพิจารณาตรวจรายงานการประชุม

นายเจริญ บัณฑิตโร	เล็ก จาพันธุ์	ผู้ตรวจรายงาน
นายวาอากาศโท มานะ สังขวิจิตร	โหมเกล้า สัทธการ	“
นายมนูญ วัชรสิทธิ์	ฉันทนา ชานป้อม	“
พลเรือโท ศรี ศาวราย	อุคม พลอยสงวาลย์	“
นายมาลัย ชูพินิจ	สุพงศ์ ศิริพูนเกียรติ	“
น.อ. จิตชัย สุวรรณเพตุภย์	ธนู บุญแว้งก	“
	จางรงค์ ใจอ่อนน้อม	
	แผ้ว หมู่พยัคฆ์	
	สินธุ์ชัย ชัยสถิตย์	

ตรวจแล้ว วันที่

สุพันธ์ จิตรภักดิ์

หัวหน้าแผนกรายงานการประชุม

ประสิทธิ์ ศรีสุชาติ

หัวหน้ากองการประชุม

ประเสริฐ บัณฑุสกันท์

รองเลขาธิการ ฯ

เจริญ บัณฑิตโร

เลขาธิการสภา ฯ

พล.อ. ส. สุทธิสารวรรณกร

ประธานสภาวิจัยรัฐธรรมนูญ

